a ¶ Annali. vt iniuriarum: vt vi bo. rap. ⁊ qđ me. cā. ⁊ alie q̄ nō ſunt rei perſecutorie. vt. ff. de ac. ⁊ obli. in honorarij. Item ꝫ. j. de an. except. l. vt ꝑfectius. vbi etiam ciuiles per libellum perpetuantur: ſꝫ ibi ſpeciale in quattuor caſibus. Item ibi. ✝ nō fuit libellus datus principi ſꝫ epiſcopo vel preſidi.

✝ Dic meli⁹ ꝙ ibi loquit̄ in iterruptiōe preſcriptiōis b non. Ja.

l ¶ Actorum. i. eoꝝ que aguntur in iudicio. ſcilꝫ atteſtationum ⁊ cōfeſſionum que publicanda ſunt: vt hic. ⁊ in auť. ď teſti. §. qꝛ vero. col. vij. Additio Dic ꝙ talia acta in iudicio ſunt ꝯmunia ⁊ debent edi vtrīꝗ parti. ⁊ ꝯcoꝛ. c. g. perpetuus. de ꝼi. inſtru. ⁊ glo. in. c. quoniā ꝫ. in verbo tempoꝛa. de proba.

nat cām de qua offēdit bar. ⁊ Pau.

b ¶ Ut lite pendente ⁊c. ¶ De precibus ⁊ caruꝫ. effectu dixit: nūc quando ſit vel non ſit ſupplicandum.

c ¶ Poſt ꝓuocationeꝫ. Scꝫ omiſſam.

Text⁹ ibi: annali. concoꝛ. glo. vnica ī medio. in. c. j. de libel. ob. ⁊ gl. ſup ꝟb. ipſarum. ī fi. i. c. audita. ď reſtitu. ſpo. et vide glo. fi. in. c. illo. extra de ꝑſcri. q̄ pōit quot modis iterrūpat̄ ꝑſcriptio.

LIcet ſupplicaſti. ¶ Caſ⁹. M. habuit cauſam cū vicino ſuo: ⁊ corā preſide litē conteſtatus eſt: pendēte lite iſte adijt imperatoreꝫ ⁊ impetrauit reſcriptuꝫ quo continebatur qualiter iſte deberet ſententiam ferre. vel dic melius vt iudiciuꝫ trāſferretur in alium: ⁊ anteꝗ dn̄s me⁹ eſſet reuerſus cū iſto reſcripto ꝓſes vel pretoꝛ tulit ſentētiaꝫ: vult. M. preterītu illi⁹ reſcripti retractare ſententiaꝫ: queritur an poſſit. Dicit̄ ꝙ nō: niſi ab illa ſententia ꝓuocatū fuiſſet. Uiuia. ¶ No. ex hac. l. ſubtilr̄ ſꝫ Raꝑha. Fulg. h videri tex. ꝙ arripere iter ad pricipē non habet vim ꝓuocationis interpoſite ab ipſo iudice. Jaſon hic.

Tex. l. Iꝫ. cō coꝛ. ad hāc l. c. vl. cū. gl. j. extra v li te pē.

d ¶ Licet ſupplicaſti. vt non poſſes ꝯueniri ſub tali iudice ⁊ hanc ſupplicationeꝫ poꝛrexiſti ante lit. conteſta. vel poſt. nam etiam ante non eſt adeundus princeps niſi prius defenſoꝛ requiſitus non faciat ius. vt in auť. vt diffe. iud. §. ſi vero. j. col. ix. ⁊ de manda. princ. §. ⁊ non permittere. col. iij.

e ¶ Impetrares. id eſt cōcederetur.

f ¶ Pronunciauerit. cōtra te.

g ¶ Suggeris. id eſt dicis ⁊ idem ſi ante ſententiam fuiſſet indultum.

pertinere. ¶ Sciant igitur omnes eas tantummodo per oblationes precum: et ad eas reſcripta perpetuari que a pretoꝛe conſtitute annali[a] tempoꝛe coartate ſunt.

¶ Ut lite pēdēte[b] vel poſt prouocationeꝫ[c] aut diffinitiuam ſententiam nulli liceat imperatoꝛi ſupplicare. Titulus. xxiiij.

☞ Preuenire ſententiam in ſupplicando non prodeſt ſi anteꝗ princeps reſcribat ſententia feratur. Bald. Uel ſic. Sentētia nō retractatur virtute reſcripti poſtea ſubſecuti: licet ſupplicatio fuiſſet prius poꝛrecta. hoc dicit notabiliter Paulus ď caſtro.

Imperatoꝛ Alexander. a. Cupio. Lex. j.

LIcet poſtꝗ ſupplicaſti[d] priuſꝗ reſcriptū ipetrares[e] ꝓſes ꝓuicie vir clariſſim⁹ ꝓnūciauerit[f]: cū tñ a ſentētia non prouocaueris / reſcriptum quod poſtea ſecutū eſſe ſuggeris[g] ad retrahenda ea que decreto[h] determinata ſunt nō patrocinatur[i].

☞ Lite pendente non licet niſi in certis cauſis ſupplicare: ſed ea ſententialiter terminata impoſſibilis et penalis eſt ipſi ſupplicanti ſupplicatio. hoc dicit ſm Bal. Uel ſic. Lite pendente non licet ſupplicare niſi pro actoꝛum vel ſententie copia denegata. Cauſa vero finita nullo modo ſub pena diſpendij litis ⁊ infamie. Salycetus.

Imperatoꝛ Conſtā. a. probia. ſuo ſal. Lex. ij.

SUpplicare cauſa pendente non licet[k]: niſi vel actoꝛuꝫ[l] communium vel pronunciationis[m] editio denegetur: qui autem terminatam reſcripto vel cōſultatione queſtionem[n] exquiſito ſuffragio[o] refricare conabitur: in omnem litis eſtimationeꝫ[p] aduerſario ſuo protinus condemnetur. Omni venia deneganda ſi quis contra hoc ſupplicare temptauerit.

☞ Non appellanti eſt impoſitum ſilentium ipſo iure: ⁊ ſi tentat per reſcriptū retractare deciſa notatur infamia. Bal. Uel ſic. Qui renunciauit appellationi expreſſe vel tacite: non pōt aduerſus ſententiaꝫ ſupplicare. Pau. de caſt.

Idem. a. ad vniuerſos prouin. Lex. iij.

QUi licitam prouocationem omiſerit[q] perpetuo ſilere debebit: nec a nobis impudens petere per ſupplicationē tentet auxilium. Quod ſi fecerit deſiderio ſuo carebit: et ignominie pena notabitur.

¶ Si contra ius vel vtilitatem publicam: vel per mendaciuꝫ fuerit aliquid poſtulatum vel impetratum. Titu. xxv.

☞ Omiſſio non vitiat reſcriptum in eo quod ſi fuiſſet expreſſum fuiſſet tamē eque conceſſum. h. d. Bal.

Imperato. Diocle. et maxi. aa. et. cc. Grego. Lex. j.

NOn idcirco minus is cui a noſtro reſcripto cognitio delata eſt[r] iudicare poteſt: ꝙ ex geſtis[s] quedaꝫ in precibus[t] omiſſa proponis.

☞ Iſta lex eſt notabilis / et vtilis / et habet duas lectiones: vna eſt ſm pla. Si reperiatur reſcriptū per mendacium impetratum non cognoſcet impetratus de negocio principali. hoc dicit Bald. Uel ſic. Iſta lex habet multas lecturas: ⁊ ſummarie ſm omnē lecturam hoc intendit. Mēdacium ſupplicantis delegatum cognoſcere ⁊ pronunciare non impedit ꝓ tenoꝛe ⁊ dicit Pau. hic iſtud menti tenendum.

m ¶ Pronūciationis. ſ. interlocutoꝛie: vł etiam foꝛte diffinitiue illi⁹ iudicis a quo appellatur. vt. j. de eden. l. is apud. et de appel. quoniā nōnulli. ⁊. l. a ꝓconſulib⁹. De tertio autem pōt ſupplicari lite pēdente. ſ. vt iudex procedat. Item de quarto vt alius aſſocietur: cum foꝛte ille ſuſpectus ſit: vt ī autē. in medio litis. §. ſup hoc. colla. viij.

Supplicare in qbus caſibus liceat lite pēdente.

n ¶ Queſtionem. Per diffinitiuam ſententiaꝫ a qua non eſt appellatum. al's nec terminata videtur. vt. ff. ad turpil. l. j. in fi. et de pe. l. rei capitalis.

o ¶ Suffragio. Scilꝫ reſcripto.

p ¶ Eſtimationem. ⁊ ſic in duplum punitur.

QUi licitā. ¶ Caſ⁹ Ideo non debet aliquis reſcriptum impetrare lata ſententia ꝑ qđ poſſit ſententiam infirmare: quia debet qs lata ſentētia cōtra ſe appellare: quod ſi nō fecerit: perpetuo debet ſilere. ſi aūt ꝯtrafecerit deſiderio ſuo carebit: ⁊ pēa notabit̄ īfamie. Uiuia. ¶ Nota primo ex hac. l. ꝙ de natura ſentētie eſt īponere perpetuū ſilentiuꝫ victo. ⁊ intellige ſilētiū ſuper ꝯtradictione. ſꝫ Bal. ¶ No. ſcđo ī fi. ſm Pau. h vnū mirabile: ꝙ incurrit infamiā qui ſupplicat vt retractetur ſententia que trāſiuit in rem iudicataꝫ: ⁊ ſic ſi produceretur in teſteꝫ poſſet ſibi obijci ꝙ non eſſet habilis. patit̄ etiam aliam penam de qua in. l. precedenti. ī fi.

h ¶ Decreto. i. diffinitiua ſnīa. ⁊ ad hoc. j. de tranſla. l. cauſas. ⁊. j. ď erroꝛe aduo. l. ſententijs. ⁊. j. ſen. reſ. non poſ. l. iij.

i ¶ Non patrocinatur. i. non iuuat.

SUpplicare. ¶ Caſus. Non licet alicui ſupplicare lite pēdēte niſi iudex ei copiam actoꝝ vel inſpectionem negauerit: tunc enim poteſt ſupplicare vt imperatoꝛ reſcribat cogendo iudicem vt ei actoꝝ copiam faciat: neꝗ eſt iſte audiendus qui queſtionem determinataꝫ iterum vult refricare: ſi autem ꝯfecerit: puniendus erit. vt in fine dicitur. Uiuianus. ¶ Nota primo ex hoc tex. ſm Bal. ꝙ ſemper eſt fiēda copia actoꝛum: ⁊ etiam ſententie ſupple cum die ⁊ conſule: ⁊ ita ītelligitur iſte tex. ⁊. l. ij. j. de edendo. licet ſecus in alijs inſtrumētis priuatis: vt in. l. j. §. editiones. ff. de eden. ¶ No. ſcđo ibi dn̄ dicit ꝓtinus cōdēnetur ꝙ ſi quis ꝓducat aliquam ſcripturam vetitā produci ſub certa pena ꝙ eo ipſo pōt condēnari ad penā ſine alio ꝓceſſu ſm Bal. et paulum de caſt. hic.

k ¶ Non licet. Tria nota tempoꝛa ante lit. conteſta. ⁊ tunc licet ſupplicare dummodo prius ſit requiſitus ſuus iudex ⁊ non facit ius. vt dixi ꝫ. l. proxi. Item poſt lit. conteſta. ⁊ tunc non licet vt hic: niſi in caſibus qui excipiuntur hic. Tertium poſt ſententiam ⁊ poſt. x. dies: et tunc non licet. vt in fi. huius. l. ⁊. j. l. proxi. et hoc in his que petuntur pro ipſa cauſa. ſi autem aliud priuilegiū peteretur quandocunꝗ peti ✝ poteſt.

✝ Dūmodo nō ꝯcer-

q ¶ Omiſerit. Quid autem ſi illicitam omiſit vt quia totiēs appellauerat: qꝛ iam plus appellari non poterat: vel ex vera contumacia fuerat damnatus: Rñ. poteſt ſupplicare tunc ſm quoſdam. arg. huius l. quod non placet: ne altero caſu ex contumacia conſequatur ꝑmiū. vt. ff. de neg. geſt. ſiue hereditaria altera infinitas incurratur. vt. ꝫ. de ſacroſan. eccle. l. fi.

¶ Si ꝯ ius vel vti. ⁊c. ¶ Tractādo de precib⁹ fecit mentionem de reſcriptis: ideo de his generaliter ſupponit.

Cōtinuatio rubrice.

NOn idcirco. ¶ Caſus. Dn̄s meus impetrauit reſcriptū cōtra vicinum ſuum. impetrando omiſit quedam que exprimere debebat: poꝛrexit illud reſcriptū iudici ⁊ petijt vt ꝓcederet in cauſa. aduerſarius dicit ꝙ nō debet procedere: quia quedam dicuntur omiſſa: ⁊ ſic tacita veritate impetratum reſcriptum. queritur vtruꝫ procedere debeat: ⁊ dicitur ꝙ ſic. ⁊ debet cognoſcere in cauſa. Uiuian⁹. ¶ Nota ex hac. l. ꝙ vbicunꝗ aliquid tacetur quod videtur obſtare ⁊ in effectu non obſtat / non vitiatur reſcriptuꝫ ſm Bal. hic.

r ¶ Delata eſt. i. delegata cauſa puta appellationis.

s ¶ Geſtis. apud primum iudicem.

t ¶ In precibus. Principi poꝛrectis. quia videbatur per mendaciuꝫ impetratum: et ſic nullum: ſed tamen valet ſed contra. j. l. proxi. Solu. vt ibi.

Preſcriptione.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

PReſcriptione. ¶ Caſus. Dñs meus impetrauit reſcriptuꝫ ⁊ ꝑ mendacium. queritur ergo an iudex debeat procedere ⁊ ſenten tiam ferre: ⁊ dicitur ꝙ bene debet procedere: non ſm mendacium ſed ſm tenorem veritatis: ſiue enim in facto ſiue in iure aliquid falſuꝫ: vel tacendo veruꝫ exprimat. ¶ Nota ex hoc textu ibi ſiue in tacēdi fraude

veritatis: vel magis ſtricte ſupplicantis mēdacium in qualitate vel circunſtantia rei non impedit delegatum cognoſcere et pronūciare pro veritate tenoris. hoc dicit Salycetus.

ꝙ mendaciuꝫ ita poteſt committi tacendo veritatem ſicut exprimendo falſitatem ſꝫ Iaſo. ⁊ dicunt hic in fin. Bart. et Rapha. fulgo. poſt Iaco. butri. ꝙ teſtis ita debet puniri pena falſi: q̄ ſcienter tacet veritatē ſicut quādo exprimit falſum. concordat. c. i. ⁊ ibi penor. d crimi. fal. ⁊ tex. no. i. c. quiſq̄s. xi. q. iij.

Tex. l. preſcriptiōe. h̄ l. cū iiij. legib⁹ ſeq. eſt canonizata xxv. q. ij. ꝑ ſcriptione.

a ¶ Preſcriptione. id eſt exceptiōe: quia dicitur ſuggeſto mendacio impetratum.

b ¶ Oppoſita. ab eo cōtra quē eſt impetratuꝫ.

c ¶ Iuris. ſcilꝫ ſcripti. vt qr dixit legem dicere infra duodecim dies poſſe appellari: qd̄ nō placet ✠ cū omnia iura ſint i eius pectore. vt. j. de teſta. omniuꝫ. ⁊. j. vnde vi. l. meminerit. Et qr multi ſunt circa euꝫ ſemper iuriſperiti. dic ergo iurꝫ cōſuetudinarij cum ius aliud ſcriptuꝫ aliud nō ſcriptuꝫ. vt inſti. de iure na. gen. ⁊ ciui. §. ꝯſtat. Dicebat ✠ eni ꝯſuetudinem eſſe terre ſue ꝙ infra. xij. dies poterat appellari. ⁊ dic iure. i. qualitate facti: dicebat eniꝫ ſe infra. x. dies appellaſſe: cum poſtea appellaſſet: ⁊ ſic ponit̄ ius. ff. de iureiur. l. fi. §. ſinautem.

✠ Nota bñ iſtaꝫ glo. ꝙ ſurreptio iuris ſcpti nō vitiat reſcriptū. Iaſ. h.

✠ Iſta glo. eſt valde ſingularis ſm bal. h in. ij. col. ad h ꝙ tp̄s qd̄ dat̄ ad appellādum pōt augeri ꝑ ſtatutū et ꝯſuetudinē. ⁊ reputauit ſingulare Fely. i c. cum ſit romana. extra de appel.

d ¶ In facti. ſ. narratione. qr dicebat ſe appellaſſe cum non eſſet verū.

e ¶ Tacendi. qr dicebat ſe appellaſſe ⁊ i vitate appellauerat. ſꝫ nō exprimebat ſup qua cā: cum talis erat ſuper qua nō poterat appellari: que ſunt multe. vt. j. quoꝝ ap. non re. per totum. ⁊ maxime in. l. fi. Iteꝫ exemplum eſt. ff. de euic. ſi rē. ij. §. vlt. ⁊ de adop. l. ſi paterfa. §. fi. ⁊ de in ius voc. ſed ſi hac. §. patronum.

f ¶ Pro tenore. contēpto reſcripto.

g ¶ Debere. quattuor modis intelligit̄ h. Primo vt ꝓnūciet ſe iudicē nō eē ſꝫ. p. Scdo ꝙ ſit al's ordinarius partiū dict⁹ delegatus ſm. H. Tertio ꝙ ꝯſenſerint ptes i delegatū nō i h ꝙ ꝑ mēdaciū eſt ipetratū. Quarto qr delegat⁹ nō cognoſcit: ſꝫ alius q erat ordinari⁹ partiū: ⁊ ſꝫ hos modos q̄ttuor nō cognoſcit ex vi reſcripti de p̄cipali negocio: ſꝫ qr vel ptes ꝯſenſerūt. vel qr al's erat ordinarius: vel nullo mō vt in primo. Quinto ſm Azo. ex vi reſcripti ſequendo veritatē tacitaꝫ nō mendacium expreſſum cognoſcit de toto negocio ſm decretales: vt extra de reſcrip. c. ſuper litteris.

h ¶ Sniam. i. feret ſniam ſup h. ſ. vtrū fuerit ipetratū ꝑ mēdaciū an nō ſm Placē. ſic cā dubitatiōis hꝫ iuriſditionē quā al's nō hēret. vt ⁊ ar. ff. de iudi. ſi q̄s. i. ⁊ ſi q̄s i ius voc. l. pe. ⁊ de lib. cā. ordinata. ⁊. j. ſi aduerſ rem iudica. ſi cum pater. Uel dic ✠ ſm Azo. ꝙ feret ſniam ſuper cauſa principali. ⁊ illud qd̄ erat per mendacium dictum illi non proderit. Sed ſm hoc ꝯtrium huic legi videtur. j. eo. ⁊ ſi legibus. naꝫ videt̄ h ꝙ mēdax ꝑcator nō ꝓrſus careat ipetratis: qr ſaltē iudicē hꝫ ex hoc reſcripto ꝑ mendaciuꝫ impetrato: ſed hic loquitur de eo qui al's erat ordinarius partium: al's ſecus eſſet vt ibi ſm Ir. Sed argu. ꝯ huic ſolutioni. ff. de offi. eius cui manda. eſt iur. l. ⁊ ſi pretor. nō obſtat qr ibi tenuit delegatio. hic non. Uel intellige quod hic dicit cum partes conſenſerunt in delegatione iuriſditionis: ſed in forma iudicandi nō cōſenſerunt: ſed vnus impetrauit per mendacium. Uel dic datuꝫ a lege id eſt ordinariū non a principe datum. ⁊ ſic ordina lr̄am iſtam pro tenore veritatis datum iudicem cognoſcere debere: non datum ꝑ deprecantis affirmatione. Item ꝯ. ſ. l. proxi. ſed illa in reſcrip. hec in priuilegijs. Uel ibi ea tacuit que ſi dicta fuiſſent nihilominus impetraſſe. hic non. vt. ff. de ven. inſpi. l. j. §. fi. Uel diſtingue vtrum fuit per errorem falſum dictum. Uel diſtingue ſi reſcriptum fuerit impetratuꝫ per mendacium: aut ad obſeruantiam iuris cōis. ⁊ tunc valet: quia ꝓ tenore veritatis cognoſcendum eſt. vt in. l. nr̄a. ⁊. l. ⁊ ſi non cognitio. aut ad priuilegium. ⁊ tunc non valet: ⁊ ſic poteſt intelligi. j. e. ⁊ ſi legib⁹. et ff. de na. reſti. l. j. ⁊ de adop. ſi pater. in fi. cum. l. ſeq. ⁊ eſt ratio quia priuilegia impetrant̄ pro meritis. vt. ff. de re mili. non omnes. in fi. ⁊. j. de ſtatu. ⁊ imagi. l. vlti. vnde ſi mētiatur non eſt mirum ſi penitus careat

Iuriſditio q̄nq̄ cā dubitationis alicui ꝯpetit.

✠ Et bñ ſm Pau. hic.

Iudex a lege datus dr̄ ordinarius.

Reſcriptū ꝑ mēdaciū ipetratum an valeat.

Idem aa. ⁊ cc. Statio. Lex. ij.

PReſcriptione[a] mendacioruꝫ oppoſita[b] ſiue in iuris[c] narratione mendacium reperiatur: ſiue in facti[d] ſiue in tacendi[e] fraude pro tenore[f] veritatis / non deprecantis affirmatione datum iudicem cognoſcere debere[g]: ⁊ ſꝫ hoc de cauſa conuenit ferre ſententiam[h].

☞ Ubi reſcriptum dicitur falſum recipieda eſt probatio ſuper obiectu al's punitur iudex hoc dicit ſm vnum intellectum: vel non loquitur hic de falſo proprie ſumpto ſed de mēdacio impetrātis ſuper quo iudex debet recipere probationem. h. d. ſꝫ aliam lecturam. Bal.

Imper. Conſtan. a. ad Raſſuꝫ. Lex. iij.

PUniri iubemus decē librarum auri mulcta iudices[i] qui vetuerunt precum argui falſitatem.

☞ Iudex executionis habet cognitionem obreptionis. Baldus. Uel ſic. Etiaꝫ vbi executio committitur de veritate precum inquiritur: ⁊ ſi pronunciatur reſcriptum non tenere: ordinarius cauſe habebit decetero procedere in principali. hoc dicit.

Idem a. ad ponti. cōſu. campanie. Lex. iiij.

ET ſi non cognitio[k] ſed executio[l] mandatur de veritate precum[m] inquiri oportet: vt ſi fraus[n] interuenerit de omni[o] negocio cognoſcatur.

☞ Mendacium necat priuilegiuꝫ. hoc dicit ſm Bal. Uel ſic. Priuilegiuꝫ vel reſcriptum in re vel cauſa fraudulento mendacio impetratum ē nullum: ⁊ impetrans punitur. h. d. Saly.

Impe. Theodo. et Uale. aa. ad Sena. Lex. v.

ET ſi legibus cōſentaneum[p] ſacruꝫ oraculū mēdax[q] ꝑca-

impetratis. vt p̄al. l. j. c. ⁊ ſi legibus. ſed reſcripta ad obſeruantiā iuris cōis. vnde vt iuſtitia obſeruetur pro tenore veritatis cognoſcēdū eſt. vt in. l. noſtra patet per oēs ſolutiones: ꝙ ex vi reſcripti de principali nunq̄ iudicabit. Uel dic ex vi reſcripti eē pro veritatis tenore iudicandum ⁊ nō pro affirmatione deprecantis. vt. j. e. l. ⁊ ſi legibus. ſm Azo. ⁊ ſic veritas tacita habet̄ ꝓ expreſſa. vt. ff. de ſerui. l. ſi cui.

i ¶ Puniri. ¶ Caſus. Quoddaꝫ reſcriptū fuit ipetratū a principe quo iudiceꝫ delegauit dominū. M. in cauſa quadaꝫ: vocatis partibus voluit procedere: arguebat̄ d mendacio. M. voluit illud ſuſtinere: querit̄ qd iuris. Dicitur ꝙ iudex qui vetuit probare tale mendaciū debet puniri in. x. li. au. ¶ No. ex hac. l. ſꝫ Bal. hic puniri q licitā ⁊ debitā probationem nō admittit ⁊c.

¶ Iudices. non ergo timeāt miſeri prelati ſi veritatē ſequant̄ cum deo ⁊ pape per hoc placeāt. vt ⁊. j. de ap. l. fi. in fi. et enim quedā in ſermone tacite excipiunt̄ al'as. vt ff. de ſer. ſi cui. ſic ⁊ h veritas tacita ꝓ expſſa habet̄ vt ſm eaꝫ procedat̄. vt. ſ. eo. l. ij.

Ueritatis ſectatores dō placēt.

ET ſi nō cognitio. ¶ Caſus. M. ipetrauit reſcriptū vt ſnia q̄dā mādaret̄ executiōi: cum aūt ad iudicē ꝑuenit cū reſcripto ſuo q dēbebat iſtā facere executionē: dictū fuit ab aduerſario fraudē interueniſſe in ipetratione: vt qr forte p̄ncipi dixit latā fuiſſe ſniaꝫ cū nō eēt: q̄rit̄ qd iuris ſit: Dicit̄ ꝙ iudex executionis dꝫ diligēter inquirere de veritate p̄cū iſtarū: ⁊ ſi inuenerit ꝙ. M. fuerit in fraude vſatus: tūc de oi negocio cognoſcat. ¶ No. ex hac. l. ſm Cy. ⁊ Raph. fulgo. h eē tex. valde ſingularē: ꝙ ſi alicui cōmittit̄ executio alicui⁹ ſnie: ⁊ re vera nulla vnq̄ ſnia fuit lata / pōt iſte cognoſcere de cā principali. Iaſon h. ¶ Nota ſcdo hic videri tex. forte in verbo de oi negocio. ꝓ oppo. Azo. ꝯ pla. de qua in. l. p̄ſcriptione. ſ. e. caue tn̄ ſm Iaſo. hic qr tex. dicit imperſonaliter cognoſcat. vn̄ Pla. r̄ndet ſcꝫ ab ordinario.

k ¶ Et ſi non cognitio. cauſe principalis. Uel dic executionis.

l ¶ Sed executio. cum hoc ꝯſtat in mixto imꝑio mādari nō pōt. vt. ff. de iur. om. iudi. l. iubere. ⁊. l. j. ⁊. ff. de offi. eius cui mā. eſt iu. l. j. Sed reſpō. ✠ princeps mādat vt hic. nō alius. Uel hic mādauit ✠ cognitionē executionis. i. eſſet mandāda vel non eſſet ſed ipſa miſſio non pōt mādari. Uel hic ✠ primū decretū. ibi ſecundum. vt. ff. de offi. eius cui man. eſt iu. l. cognitio. in fi.

✠ Iſtam tenet bar. h.

✠ Iſta ē ꝯ tex. pau.

✠ Iſta ē falſa ſm pau hic.

m ¶ Precum. dixit reum damnatum. non dixit verum vel tacuit.

n ¶ Fraus. puta dixit latam ſniam eſſe cum adhuc non eſſet.

o ¶ De oi. puta de p̄ncipali cā ⁊ tota. Sed a quo: r̄ndent ab ipſo. vt qr dixit latā ſniam ⁊ non erat: ⁊ de hoc dic. vt extra de ſen. ⁊ re iu. c. dece tero. Item contra. j. de execu. rei iu. ſi vt proponis. ſed hic interuenit fraus ibi non. vel ibi de nuncio: hic de iudice executore. Uel ✠ hic de mendacio: ibi de facto principali cognoſcat. Additio. Uide de hac materia pulchram glo. in verbo ⁊ ſi ſciat in. c. paſtoralis. §. quia vero. extra de offi. dele.

✠ Glo. iſta nō bene ſoluit ideo dic melius ſm. Pau. hic.

ET ſi legibus cōſentaneum. ¶ Caſus. M. impetrauit reſcriptū ⁊ per mendaciū neq̄ tn̄ legibus ꝯtrium: ſed iuri conſentaneuꝫ. queritur vtrum ꝯmodum aliquod inde debeat habere. dicitur ꝙ nō. ſed carere dꝫ ꝯmodo reſcripti. ⁊ ſi nimia eius fraus inueniatur / iudex eū pro arbitrio ſuo punire poterit. ¶ Not. ſm Pau. de caſt. ⁊ Ia. hic ꝙ iſta lex loquitur in reſcripto gratioſo in quo princeps cōcedit aliquam gratiam vel ſm vel preter ius: puta concedit feudum vel concedit beneficium eccleſiaſticum. vel concedit gratiam alicuius delicti: certe ſi ſupplicatio arguitur de falſo: reſcriptuꝫ reddit̄ nullū: imo poteſt puniri de falſo ſupplicans: qr. l. p̄ſumit̄ ꝙ princeps ꝯceſſerit gratiam propter ſupplicationem. ⁊ iſte eſt verus intellectus huius. l. ſꝫ. l. preſcriptione. ſ. eo. loquitur in reſcripto ad obſeruantiaꝫ iuris ꝯmunis ſm Ia. hic.

p ¶ Conſentaneum. ſ. al's. vt qr non ledat alium ⁊ proſit petenti. vt. ſ. de pre. impe. of. l. reſcripta.

q ¶ Mendax. vt quia dixit ſe ſtrennuum militem ⁊ multos latrones apprehendiſſe: trāſfugas demonſtraſſe: ob talia eñi conſueuit crimia

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

remittere imperator: vel aliqua priuilegia ꝯcedere. vt. ff. de re mi. l. nō omnes. §. fi. at iſte in omnibus eſt mentitus.
a ¶ Careat. vt ⁊. j. tit. j. l. fi. ⁊. j. ſi nupt. ex re. pe. l. j. ⁊. ſ. de ſenatuſcon. l. j. ſed certe immo videtur valere ſm veritatem. vt. ſ. co. l. ij. que eſt ꝯtra. ſolu. vt ibi.

Si libellū. ¶ Caſus: M. vna cū fratre ſuo acceſſit ad imperatorē: ⁊ de q̄dā ſua cōicā quā cū titio habebāt obtulerūt libellū imperatori: ⁊ cum iperator deberet reſcribere nō fecit i reſcripto mētionē niſi ſolū d. M. voluit frat. M. agere: obijciebat ei ꝙ nō poſſit: ſi reſcriptū nō fecit de eo mētionē. q̄ritur qd iuris ſit. dr ꝙ bñ pōt agē eo maxime ꝙ libellū ſimul obtulerūt: ⁊ eo ꝙ cā erat ꝯmunis. Vi.
¶ Nota ex h tex. ſʒ Jaſo. hic: regulam ꝙ reſcriptū ambiguū ꝺʒ itelligi ſm ſupplicationē. facit l. ſi defenſor. §. q interrogat'. ff. de interro. acti.
d ¶ Si libellū. In q̄ ꝯtinet ꝙ pnceps ꝺleget iudicē i cauſa quā vult intētare ꝯtra quēdaʒ pro impetrando iudice.
e ¶ Proſpectū eſt. quia q̄ i pfationib' dicunt ⁊c. vt eſt. ff. de ver. ob. titia. §. idē reſpō. Item no. ꝙ bñficiū rōne ꝯſortis ad aliū porrigit. vt ⁊. ff. quē ad. ſer. amit. l. ſi ꝯmunē. in pn. ⁊ ſi ſer. ven. loci. §. ſi fundus. ⁊ facit in aut. vt li. ma. ⁊ aui. §. ad h. i fi. §. ⁊. j. ſi vnus ex pluribus appellati. l. j. ⁊. ij. et j. ad exhiben. ſi res. Sed ar. contra. ff. de mino. ꝙ ſi minor. §. ſi ſeruus. ⁊. ff. de con. fur. l. vj.

Text'. l. falſo. cōcor. c. venerabiliſ. de iudi. i gl. ⁊ glo. j. in. c. ſi autem. extra d reſcꝑ.

Falſo. ¶ Caſus. M. ipetrauit reſcriptū quo vſus nō ē īfra annū: poſt ānū vult vti: conſuluit ſapientez ſuuʒ q rñdit ei ꝙ reſcriptū ñ valuit: ex quo annus lapſus ē poſt impetrationē adiuit iperatorē volēs aliud reſcriptū ipetrare ſup eadeʒ cauſa: dicit ei iperator nōne aliō reſcriptū habuiſti: rñ. impatori: dñe ſic. ſed ſapiens meus dicit poſt annū non valere ex quo vſus nō ſum: vade ad domū ⁊ vtere reſcripto tuo: quia falſo perſuaſuʒ eſt tibi: imo ſcias ꝙ hmōi reſcripta ppetua ſunt. Viuia.

Tex. l. ſacimus. hec. l. ē canonizata. xxv. q. ij. ſancimus.

Omnes. ¶ Caſus. Sepe cōtingit ꝙ reſcriptum eſt impetratum cōtra leges cōmunes: ⁊ aliquando cōtra volūtatē principis ꝓcepit ideo iperator ꝙ non recipiantur huiuſmodi reſcripta ab aliquib' iudicibus immo ꝙ ab eis debeant refutari: ⁊ precepit ſimiliter iudicib' ꝙ iſtas leges generales ⁊ ꝯmunes ſeq debeant. ¶ Nota primo ex hac. l. ꝙ generalis conſtitutio eſt obſeruāda potius q̄ reſcriptū. ¶ Nota ſecūdo ꝙ reſcripta inutilia nō ſunt per iudiceʒ cauſe admittēda: ⁊ ideʒ dic in alijs iſtrumētis inutilibus ꝙ iudex non debet pati ꝙ redigantur i actis. ſm Bal. hic.
b ¶ Annotationeʒ. q̄ fit ꝓprio motu. vt. ſ. d le. l. iij.
c ¶ Generali iuri. Vt. ſ. de preci. impe. of. reſcripta. ⁊. l. nec dānoſa. ⁊ de ſacroſan. ec. iubem' nullaʒ. ⁊. ff. ne quid in loco pub. l. ij. §. ſi qs a principe. ⁊. j. de tranſac. l. cās. ⁊. j. de operi. pub. l. v. et ſ. de legi. ⁊ conſti. l. iij. ⁊ j. de vec. l. omnium. Et diſtingue. quia ſi reſcriptum eſt contra ius dei vel euangeliorūʒ nō valet. vt. ff. de ar. l. naʒ magiſtrat'. Diſtiguere tamen poteſt lex humana legeʒ dei: vt illud in ore duorūʒ ⁊c. nā diſtinguitur teſtamētum ab alijs ⁊ eſt ratio. vt. j. de fideicō. l. fi. cum ⁊ apoſtolus dicat. Eſtote ſubditi pncipi tanq̄ pcellēti ⁊ ducib' ab eo miſſis. Si vō contra ius humanuʒ: ſi contra ius naturale vel gentium non valet. vt ſi petam ꝙ res alterius mihi detur. nā dominia rerum ſunt de iure gentiū. vt. ff. de iuſti. ⁊ iur. ex hoc. ⁊ tunc non valet cum ſint immutabilia. vt inſti. de iu. na. §. pe. Fallit tñ in caſibus. vt j. de ven. re. fiſ. l. j. lib. x. ⁊. j. de quadri. pſcrip. l. fi. ⁊ fallit rōne delictorū vt p totū ti. de bo. dā. Itē ratione publice vtilitatis. vt. ff. de reli. ſi qs ſepulchrum. circa prin. Si aūt eſt ꝯ ius ciuile vt circa actiones q̄ ſunt de iure ciuili. vt. ff. de orig. iu. l. ij. §. omniū. ſiqdē vt prorſus tollat non valet: vt ſi differatur valet. vt. ſ. de pci. impe. offe. l. quotiēs. Quid aūt ſi dixerit imperator non obſtante tali lege: Rñ. valet. vt. ff. de le. iij. ſi qs. in pn. ⁊ in aut. de teſta. impfe. §. pe. col. viij. Alij hoc nō exigūt ſed diſtinguūt an ex certa ſcia ꝯcedat vel nō. arg. ff. ſi qs cauti. ſed ⁊ ſi qs. §. fi. ſi aūt eſt ꝯ publicam vtilitatē valet tūc demū ſi ſcda iuſſio intercedat: non aliter vt hic. ⁊ in aut. de man. prin. §. deinde competēs. col. iij. ⁊ in aut. vt nulli iudi. §. ⁊ hoc vero iubemus. colla. ix. ſi vero per mēdacium valet. ſed ſm veritatem iudex datus ꝺʒ procedere. vt. ſ. e. l. ij. ſed. P. dixit etiam tunc valere ſi modicam ꝯtineat leſionem. ⁊ h not. ff. de conſti. prin. l. j. in fi.

Reſcꝑtuʒ ꝯ ius an valeat.

Lex humana legē dei diſtinguere poteſt.

j. Pet. ij. c

¶ De diuerſis reſcriptis. ¶ Dixit. ſ. de reſcrip. ꝯtra ius elicitis. nūc generaliter de omnibus pragmaticis factis. Vl ſic. Dictū ē. ſ. de reſcriptis que ſunt contra ius. Nunc audiamus de diuerſis ab his. i. ꝯrijs. i. de his que ſunt ſm ius. Vel ſic. Supra tractauit de reſcriptis in ſpecie. Nunc ponit in genere. primo dicit de diuerſis. i. de varijs reſcriptis: ſicut ⁊ illa rubrica itelligitur de diuerſis tpalibus pſcriptionibus. in. ff. Azo.

Continuatio rubrice.

tor attulerit: careat[a] penitus impetratis: ⁊ ſi nimia mentiētis inuenitur improbitas: etiam ſeueritati ſubiaceat iudicantis.

☞ Reſcriptū contra ius conſtitutionis vel contra publicam vtilitatem non valet. Bal. vel ſic. Reſcriptum contra publicaʒ vtilitatem tanq̄ iuri cōtrariū nullius eſt momenti. hoc dicit.

Impator Anaſtaſius. a. Marcio prefec. preto. Lex. vj.

Omnes cuiuſcunqʒ maioris vel minoris adminiſtrationis vniuerſe noſtre reipu. iudices monemus: vt nullum reſcriptuʒ: nullam pragmaticam ſanctionē: nullam ſacram annotationem[b]: que generali[c] iuri et vtilitati publice aduerſa eſſe videatur in diſceptatiōe cuiuſlibet litigij patiātur proferri: ſed generales ſacras conſtitutiones modis omnibus non dubitent obſeruandas.

¶ De diuerſis reſcriptis ⁊ pragmaticis ſanctionibus. Titulus. xxvj.

☞ Reſcriptum cōiter impetratum preſumitur vtriqʒ conceſſum. Bald. vel ſic. Preiudicij paruitas ⁊ rōnis identitas facit ꝙ in rñſione itelligatur repetita perſona que in interrogatione pceſſit. h. d. ſm Bar. vel ſic. Reſcriptuʒ in cauſa cōmuni vni de ſupplicantibus directū ad vtrūqʒ porrigit ſuum effectum. h. d. Saly.

Imperator Alexander. a. Sipero. Lex. j.

Si libelluʒ[d] de cōmuni cauſa tu frater vel tuus dediſti: q̄uis reſcriptuʒ ad vnius perſonam directum ſit vtriqʒ tamen perpetuo proſpectum[e] eſt.

☞ Reſcriptum eſt perpetuum non autem eſt annale: niſi aliud tps diffiniatur i reſcripto ⁊ eſt nota. tex. Bald. Vel ſic. Reſcripta de iuſtitia ſunt perpetua: niſi i eis apponatur certum tēpus. hoc dicit Paulus de caſtro.

Imperatores Valen. ⁊ Theo. ⁊ Arch. aaa. ad Vicen. Lex. ij.

Falſo[f] aſſeuerat auctoritatem reſcriptorum deuoluto ſpacio anni obtinere firmitatem ſuam non oportere: cuʒ ea que ad ius[g] reſcribuntur perennia[h] eſſe debent ſi modo tempus intra qd allegari vel audiri debeant nō ſit comprehenſum[i].

☞ Per originalia nō per exēpla fit probatio reſcriptorum. h. d. ſm vnum intellectū: iſtud eſt verum niſi ſint legitime exemplata citatis citādis. hoc dicit Bald. Vel ſic. Originalia non exempla probant vel ſunt inſinuanda. h. d. ſm vtrāqʒ lecturam in glo. poſitam. Saly.

Imperat. Diocle. ⁊ Maxi. aa. Criſpino. pre. pre. Lex. iij.

Sancimus vt autentica ipſa atqʒ originalia reſcripta ex noſtra etiā manu ſubſcripta non exempla[k] eorum inſinuentur[l].

☞ Nō valent reſcripta ſine die ⁊ conſule. concor. xxv. q. ij. ſi qua: vbi eſt hec lex canonizata. h. d. Bal. ⁊ Saly.

Imperator Conſtātinus. a. ad Liſita. Lex. iiij.

Si qua beneficia pſonalia[m] ſine die ⁊ cōſule fuerint deprehenſa/ auctoritate careant[n].

☞ Cōtemptor auctoritatis imperialis vel pontificalis pena ſacrilegij punitur. h dicit Bal. vel ſic. Negare principeʒ poſſe eſt crimē quaſi ſacrilegij committere. hoc dicit Saly.

Imperatores Valen. Theodo. ⁊ Arch. aaa. ad Vin. Lex. v.

f ¶ Falſo. aduerbium.
g ¶ Ad ius. i. ad cauſam.
h ¶ Perēnia. i. ſine fine. ſic ponitur. ff. de flu. l. j. §. ij. ⁊ ar. j. de pe. l. ſeru'. Vel veri' ſi ad agēdū: tūc vſqʒ ad. xxx. an. vt. j. de pſcrip. xxx. an. ſicut. ſi ad excipiēdū tūc ppetuo. vt. ff. de do. excep. pure. §. fi. ſecus auteʒ ſi ad faciēdū. vt. ff. de nūdinis. l. j. q̄ ē ꝯ. ⁊ eſt rō: qꝛ priuilegiū nūdinarūʒ decēnio perit vt ibi. qꝛ i piudiciū vniuerſoꝝ impetrat: ſʒ alia in piudiciū ſingularis pſone. Quid aūt ſi ꝯceſſit princeps alicui facere molēdinū i flumine publico: nōne hec ꝯceſſio erat ppetua: Certe ſic p hāc l. cū indiſtincte loquat. nō ob. l. de nūdinis. qꝛ in ſpāli caſu loquitur: nec ꝺʒ trahi ad ꝯſequentiam. vt. ff. de leg. ⁊ ſenatuſcō. l. qd vero.
i ¶ Comprehenſum. vt ⁊ arg. ff. de euic. ſi rem. j. §. fi.
Sancim'. ¶ Caſus. Qui vult pbare aliqd p reſcriptū nō ꝺʒ exēplū pbare ex publico: ſʒ ipm̄ origiale: idē eſt ſi hoc exēplificaui ad perennē rei memoriā. ⁊ h pōt lex dicere: ſic ergo autentica ⁊ originalia reſcripta ſunt iudici preſentanda: non autem exempla. Viuia.
k ¶ Non exēpla. ar. ꝙ p originalia eſt pbandū. vt ⁊. j. de eden. pcurator. ⁊. ff. de fi. inſtru. l. ij.
l ¶ Inſinuent. i. in iudicium oñdāt ad aliquā pbationē faciendā. Vel inſinuent. i. publicent ad eternā rei memoriā ad fidē habēdam. de publicatione loquitur. j. de teſta. l. publicati. ⁊. l. conſulta.
m Si qua. Perſonalia. Quid ſi ñ pſonalia: certe idē. qꝛ q̄re aliud eſſe debeat non video. ff. ad. l. aquil. illud.
n ¶ Careant. Contra. ſ. de no. co. fa. §. pe. Solu. vt ibi.

Sacrilegij.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

Sacrilegij. ¶ Caſus. Imperator ꝯceſſit immunitatem domino M. vel aliqđ aliud priuilegium: dicit a quibuſdā ꝙ dñs. M. non eſt dignus talem habere immunitatē vel dignitatez: dicitur ꝙ q tale aliquid dicit/incidit i crimē ſacrilegij. nam inſtar ſacrilegij eſt reputare aliquē idignū quē impator approbauit. ¶ Nota primo ex hoc tex. ibi diuinis. ꝙ reſcriptum imperatoris dicitur res diuina: quia eſt deus in terris: vt not. in l. iubem⁹. §. ꝺ ſacroſan. eccle. ¶ Nota ſcđo i verbo dignitatib⁹. ꝙ imperator poteſt conferre dignitates alicui nō habēti: ⁊ nobilitare quēcūqꝫ vult ſm Bal. ⁊ Pau. ꝺ caſtro hic.

a ¶ Sacrilegij. Dic caſuz. vt. ff. de re iu. qdam ꝯſulebat. ⁊ fac. l. j. de cri. ſac. l. ij. ⁊. §. de ſacroſan. eccle. placet. ⁊ de preci. impe. offe. l. vniuerſis.

Sacri. ¶ Caſ⁹. In reſcriptis emanātibus ab imperatore fiebat ſubſcriptio imperatoris. vt. §. e. l. ſancim⁹. crederet qs ꝙ illa ſubſcriptio poſſet fieri ꝺ q̊libet liquore vel q̊libet icauſto: non eſt ita dicit imperator: ſꝫ debet ſcribi de quodam incauſto quod debet fieri ꝺ duobus piſcibus: ꝺ murice ⁊ conchili: qui debēt cōburi: et ex illo puluere fiet incauſtū impiale: et niſi de tali incauſto fuerit facta ſubſcriptio nō valet reſcriptū. Diceret aliqs roman⁹ volo tali incauſto ſcribere rōnes meas ⁊ facere: dicit imperator ꝙ non licet alicui hr̄e niſi ipi ſoli: ⁊ ſi aliqs hꝯ tēptauerit pena capitali punief. Viuianus.

b ¶ Sacri affatus. id eſt noſtra reſcripta. Et no. quedam referri hac. l. ſi ne qb⁹ ñ valet reſcriptū que tamē hodie non ſeruantur.

c ¶ Vultu. i. aſpectu.

d ¶ Luſtrentur. i. ſcribātur ex toto. vel veri⁹ luſtrētur. i. illuminenf vel cinabrientur.

Lex. l. vniuerſa. hec. l. eſt canonizata. xxv. q. ij. vniuerſa

e ¶ Signentur. i. illuminētur affatus. Eſt autē murex piſcis q ꝺꝫ coq. ⁊ conchilium eſt aial ſine capite qđ ꝺꝫ comburi ⁊ poſtea vtrūqꝫ teri vt ex eo fiant ſigna in reſcriptis. Accurſius.

f ¶ In chartis. De bombice.

Mēbrane vñ dicātur.

g ¶ Mēbranis. de oībus. ⁊ dicuntur mēbrane: qꝛ de membris aīalium eripiuntur.

h ¶ Impreſſerit. i. ſcripſerit.

Sacrilegij[a] inſtar eſt diuinis ſuper quibuſcunqꝫ adminiſtrationibus vel dignitatibus ꝓmulgandis obuiare beneficijs.

☞ Reſcripta ⁊ ꝓuilegia imperialia debent ſcribi de imperiali incauſto ⁊ in membranis: ⁊ debet eſſe ſubſcriptio ꝓpria manu principis: ſi iſte ſtilus omittatur reſcriptuz ⁊ priuilegium eſt nullum. Hoc dicit Bal. Vel ſic. Reſcripta debēt eſſe ſcripta cū icauſto cocti muricis: ⁊ in chartis mēbranis: al's nō valent. Et nemo priuatus tale icauſtū hr̄e pōt ſub pena capitis ⁊ bonorum amiſſione. h. ꝺ. Saly. hodie nō ſeruatur: vt in glo.

Impa. Leo. a. Hilariano magiſtro officioꝝ ⁊ Pricio. Lex. vj.

Sacri affatus[b] quoſcūqꝫ noſtre manſuetudinis in quacunqꝫ parte paginarum ſcripſerit auctoritas: non in alio vultu[c] penitus aut colore niſi purpurea tantummodo inſcriptione luſtrētur[d]: ſcilicet vt cocti muricis ⁊ triti ꝯchilij ardore ſignētur[e]. Eaqꝫ tm̄modo fas ſit ꝓferri vel dici reſcripta in quibuſcunqꝫ iudicijs: q̄ in chartis[f] ſiue membranis[g] ſubnotatio noſtre ſubſcriptionis impreſſerit[h]. ¶ Hanc autez ſacri incauſti confectionez nulli ſit licituz aut conceſſuz habere: aut querere: aut a quoq̄ſ ſperare. ¶ Eo videlicet q hoc aggreſſus fuerit tyrānco ſpiritu poſt proſcriptionez bonorum omniū capitali non immerito pena plectendo.

☞ Non valent reſcripta principis niſi apponatur clauſula ſi preces veritate nitantur: ⁊ puniantur qui reſcripta dictant vel ſcribunt hac clauſula non appoſita. Hoc dicit in prima parte. In ſecūda parte dicit ꝙ pragmatica ſanctio ſeu cōſiſtorialis determinatio non habet locuz i cauſis ſingulorum: ſed in cauſis arduis vniuerſitatum vel corporum. Hoc dicit ⁊ eſt nota. Bal.

Imperator Zeno. a. Sebaſti. ꝑfec. pre. Lex. vij.

Vniuerſa reſcripta ſiue in perſonam[i] precantium: ſiue ad quēlibet iudicē manauerit que vel adnotatio[k] vel quecuis pragmatica[l] ſanctio nominetur: ſub ea condictione proferri precipimus ſi preces veritate nitantur. ¶ Nec aliquem fructum precator mendax oraculi ꝑcipiat ipe-

Vniuerſa. ¶ Caſus. Hac. l. tractatur ſub qua forma debeāt ipetrari reſcripta: ⁊ dicit ꝙ imperator ꝺꝫ ſcire fidem precum vtrū veritatem cōtineant vel non: ⁊ tunc debet reſcriptū concedi: neqꝫ valet reſcriptū niſi illa clauſula. ſ. ſi preces veritate nitanf fuerit inſerta: ⁊ ſi queſtor manum apponat reſcripto debet diligenter inſpicere ſi inuenerit ibi illam clauſulam: quā ſi nō inuenerit debet tūc ſubtrahere reſcriptum quaſi nullum. quod ſi iudices ſuſceperint/reprehenſionez ſubibunt: ⁊ hoc faciunt curiales. Itez in curia dñi imperatoris erant ſcriniarij ⁊ notarij: dicit illis imperator ꝙ non ꝺꝫ aliquis illoꝝ illicite aliqua reſcripta dictare vel ſcribere: nec recipianf huiuſmodi reſcripta: ⁊ ſi ꝯ fecerint punientur. Dicit in fine ꝙ nō vult facere pragmaticam aliquam ſanctionem ad poſtulationem alicuius priuati niſi fuerit ad poſtulationez alicuius ciuitatis. vt i fine dicit. Cetera omnia plana ſunt vſqꝫ ad titulū ꝺ edēdo. vide p te. Viuia.

trati: licet in iudicio aſſeueret veritatem: niſi queſtio[m] fidei precuz imperiali beneficio monſtretur inſerta. ¶ Nam et vir magnificus queſtor[n]: et viri ſpectabiles magiſtri ſcriniorum qui ſine prefata adiectione qualecunqꝫ diuinū reſponſum dictauerint: et iudices qui ſuſceperint: reprehenſionem ſubibunt. Et qui illicite dictata ſcribere auſi fuerint cuiuſcūqꝫ ſcrinij memoriales ſeu pragmaticarij vel adiutores primicerij: amiſſione cinguli ferienf. ¶ Pragmaticas preterea ſanctiones[o] nō ad ſingulorꝫ preces ſuper priuatis negocijs proferri: ſed ſi quando corpus aut ſchola[p] vel officiū: vel curia: vel ciuitas: vel prouincia: vel quedam vniuerſitas hominum ob cauſam publicam fuderit preces manare decernimus: vt his[q] etiaz veritatis queſtio reſeruetur.

¶ De ſtatuis ⁊ imaginibus.
Titulus. xxvij.

☞ Iudices non debent permittere erigi aliquas ſtatuas ſine principis licentia ſub pena hic ſtatuta. Saly.

Imperatores Archa. ⁊ Honoaa. The. prefecto pretorio.

Si quis iudicum accepiſſe[r] eneas[s]: vel argenteas: vel marmoreas ſtatuas extra[t] imperiale[v] beneficium in adminiſtratione poſitus detegetur: emolumenta que acceperit in ea poſitus quam polluit[x] dignitate cum extortis titulis[y] vl' preſumptis in quadruplum fiſco noſtro inferat: ſimulqꝫ nouerit exiſtimatiōis ſue penam ſe ſubiturum[z]. ¶ Nec eos[a] ſane a piculo pudoris haberi volumus immunes: qui adulandi ſtudio aut metu inconſtantis ignauie[b] tranſire que ſunt interdicta temptauerint. Lex. j.

☞ Quando ſtatue eriguntur in honorem principis iudex loci debet adeſſe: non tamen ſtatuam debet adorare. Hoc dicit Salycetus.

Impera. The. ⁊ Valen. aa. ⁊. cc. Cio. prefec. preto. Lex. ij.

i ¶ In perſonā. vbi iperator alloqtur ipos ꝓcantes.

Adnotatio. Pragmatica.

k ¶ Adnotatio. q̄ fit ſpōtaneo motu.

l ¶ Pragmatica. i. cāvētilata in auditorio.

m ¶ Queſtio fidei. i. inquiſitio. i. ſupior adiectio: ſi preces veritate nitanf ſꝫ ſm cano. valet reſcriptuz: etiam ſi hec verba nō apponanf: quia tacite intelligūtur. vt ex. ꝺ reſcriptis. c. ij. ⁊ ad h. §. titu. j. ⁊ ſi non cognitio. Sꝫ Pe. dixit etiā ſm. l. ſi non inſerantur valere reſcriptum. quod eſt cōtra. l. hāc. Item dixit ꝙ ſi eſt iſerta hec clauſula ꝓſumitur ꝓ impetrāte vt verum dixerit: ſi autē nō expreſſerit tūc ꝯ enz preſumitur. q̄ diſtinctio non probatur lege.

Queſtor ē cācellari⁹.

n ¶ Queſtor. i. cancellarius hodie. Et no. ꝙ in fine reſcripti ꝺꝫ eē ſubſcriptio queſtoris q̄ cōtineatur iter quos: ⁊ ad quem iudicē: ⁊ ꝑ quam perſonā fuerint directa. vt i auten. vt diuine iuſ ſi. ſubſcrip. ha. gl. queſt. col. viij.

o ¶ Sanctiones. i. reſcripta que dantur conſilio procerum. Accur.

p ¶ Schola. Id eſt vniuerſitas hominum.

q ¶ Vt his etiam veritatis. Id eſt ſi ꝓces veritate nitātur: debet em̄ hoc apponi ſꝫ. l. lꝫ. P. dixerit cōtra: ſed non bene.

¶ De ſtatuis ⁊ imaginibus. ¶ Quia p reſcripta cōcedebantur fieri imagines in ſuū vel alienū honorez: ideo de his ponit. Et ē differētia inter ſtatuam ⁊ imaginez: qꝛ in ſtatua nihil eſt qđ hominis effigiez nō deſignet: ſꝫ in imagine ſic: ⁊ eſt pictura. Vel dic dixit de principe: nunc de ſtatuis ⁊ imaginibus q̄ ad eius reuerētiam pertinent.

Statua et imago differunt. Tex. ibi: adulādi. no. ex h̄ tex. ſm Pau. de ca. hic ꝙ adulari eſt ſpēs ꝓditionis.

r ¶ Si qs. Accepiſſe id eſt fieri ꝑmiſiſſe.

s ¶ Eneas. i. de ere.

t ¶ Extra. i. ſine.

v ¶ Imperiale. i. ſine licentia principis. Accur.

x ¶ Polluit. i. vituperauit.

y ¶ Titulis. vꝫ em̄ illicite extorſiſſe. i. accepiſſe dignitatē quā mō ꝑdi[illegible]

z ¶ Subiturum. nam erit infamis.

a ¶ Nec eos. puto officiales.

b ¶ Ignauie. i. per ignorantiam ⁊ ſecordiam.

S J quando noſtre ſtatue vel imagines erigũtur: ſeu diebus (vt aſſolet) feſtis ſiue communibus: adſit iudex ſine adorationis[a] ambitioſo faſtigio: vt ornamentum dici vel loco ⁊ noſtre recordationis ſui probet[b] acceſſiſſe preſentiam[c].

☞ Populares non debent cogi ad cõferendum pro principum ſtatuis. Hoc dicit Salycetus.

Imperatores Theo. ⁊ Valẽ. aa. Flo. pre. pre. Lex. iij.

IN noſtre ſerenitatis imaginibus ac ſtatuis erigẽdis ꝑuate collationis iniuriam[d] ꝓpulſari[e] precipim⁹: ne quid in eis ſuũ collator agnoſcat.

☞ Sine principis licẽtia non poteſt erigi ſtatua in honorẽ alicuius virtutum p̃mia merentis: ſʒ nõ expenſis populariuʒ: ſʒ illius in cuius honorẽ erigitur. hoc dicit Salycetus.

Idem. aa. ⁊. cc. ad Notuʒ comitẽ ⁊ mgr̃m officiorum. Lex. iiij.

ET virtutuʒ[f] premia tribui merentibus conuenit, ⁊ aliorum honores alijs damnorum occaſionem fieri non oportet[g]. Idcirco quotiens vel iudicibus noſtris: vel cuilibet alij ſtatua fuerit a quocũq; collegio/ ſeu officio: vl' in hac ſacratiſſima ciuitate: vel ĩ prouincijs poſtulata[h]: nequaq̃ʒ ex deſcriptione ſumptis colligi patimur: ſed eius cuius ad honorem ꝓpetitur expenſis proprijs ſtatuaʒ ꝯcollocari precipimus.

De his qui ad ſtatuas confugiunt. Titu. xxviij.

☞ Qui confugerunt ad ſtatuas principis ab omni violentia debẽt eſſe tuti: ſi tñ ſine iuſta cauſa ibi confugerint veniũt puniendi. h. d. Saly.

Imperatores Valen. Theo. et Arch. aaa. Cinco prefecto pretorio. Lex vnica.

QUi ad ſtatuas vel vitandi metus vel creãde inuidie[i] cauſa cõfugerint: ſi certas habuerint cauſas quibus confugere ad imperatoria ſimulachra debuerint: iure ac legibus vindicentur[k]. ¶ Si uero probati fuerint artibus[l] ſuis inuidiam inimicis creare voluiſſe: vltrix in eos ſententia[m] proferatur.

De offõ prefecti pretorio oriẽtis ⁊ illirici. Titu. xxix.

Imperator Alexãder. a. Theodo. Lex. j.

LIbellus[n] p̃fecto pretor. datus pro litis cõteſtatiõe haberi nõ poteſt[o].

☞ Nota ꝙ prefectus p̃torio põt facere legem generalem: ⁊ in hoc dicit gloſa ꝙ equiparatur principi. Salycetus.

Idem reſtituto. Lex. ij.

NOrmaʒ[p] a p̃fecto pretorio datã: ⁊ ſi generalis ſit minime legibus vel conſtitutionibus ꝯtraria: ſi nihil poſtea ex auctoritate mea innouatuʒ eſt equum eſt ſeruari.

☞ Nota ꝙ ꝓpter valitudineʒ vel negligentiam furtuʒ vel tartariam iudices poſſunt remoueri ab officio. Saly.

Imperatores Valen. et Theodo. ⁊ arch. aaa. Titio. p̃. p̃. L. iij.

SI quos iudices vel propter aduerſam vel longinquam corporis valitudineʒ: vel propter ꝯnegligentiam vel furtuʒ: vel ſimi ꝯle aliquod vitium ſublimitas tua inutiles eſſe repererit: his[q] ab adminiſtratiõe remotis[r]: ⁊ vice eorum alijs ſubrogatis: furibuſq; penis legitimis ſubactis[s]: ad noſtre manſuetudinis ſententiã: nõ crimina ſed vindicta referatur.

☞ De iniuria vel iniuſticia iudicis prefecto ſubditi cognoſcit ipſe prefect⁹. Hoc dicit Salycetus.

Idẽ. aaa. Adoro. comiti ⁊ magiſtro vtriuſq; militie. Lex. iiij.

DE ordinario iudice[t] ſemp illuſtris eſt cognitio prefecture: licet militari viro ab eo[v] facta fuerit iniuria.

Imperatores Hono. Archa. ⁊ Theo. aaa. Anthemio. p̃fe. pre.

SI q poſt hac velut indebitis oneribus grauati ad p̃ces crediderint ꝯuolãdũ: ſiue de nauicularijs rõnibus ſiue trãſuectionibus reſcripta: que de oĩbus his atq; hmõi ordinationibus omitti cõtigerit: ad ſedem ſublimitatis tue reſcribantur. Lex. v.

De officio p̃fecti pretorio africe: ⁊ de omni eiuſdem dyoceſeos ſtatu. Titu. xxx.

IN noĩe dñi nr̃i ieſu xp̃i impator Ceſar: flauiuſ: iuſtinian⁹: alemanic⁹: goticus: germanicus: frãcus: attic⁹: alanic⁹: vuãdalic⁹: african⁹: pi⁹: felix: inclytus: victor: ac triũphator ſemp auguſtus arch. p̃fec. p̃to. africe.

QUas gr̃as[x] aut quas laudes dño ⁊ deo noſtro ieſu xp̃o exhibere debeam⁹: nec mens noſtra poteſt concipere/ nec lingua proferre. Multas quidẽ ⁊ antea a deo meruim⁹ largitates/ ⁊ innumerabilia circa nos eiuſdem beneficia confitemur: pro quibus nihil dignũ nos egiſſe cognoſcimus. pre omnib⁹ tamen hoc quod nunc oĩpotẽs de⁹ per nos pro ſua laude ⁊ pro ſuo nomine demonſtrare dignat⁹ eſt: excedit oĩa mirabilia opera que in ſeculo ꝯtigerunt: vt africa per nos tã breui tẽpore recipet libertatem antea. c. ⁊ v. annos ab vuãdalis captiuata: qui aĩarum fuerant ſimul hoſtes ⁊ corporum. naʒ aĩas quidem diuerſa tormenta atq; ſupplicia nõ ferentes rebaptizando ad ſuã perfidiam tranſferebãt. Corpora v̾o liberis natalibus clara iugo barbarico duriſſime ſubiugabãt. Ipſas quoq; dei ſacroſanctas eccl̃ias ſuis p̃fidijs maculabãt: aliq̃s v̾o ex eis ſtabula fecerũt. Vidim⁹ venerabiles viros q abſciſis radicit⁹ liguis penas ſuas miſerabiliter loquebantur. Alij vero poſt diuerſa tormenta per diuerſas diſperſi prouincias vitam in exilio ꝑegerunt. ¶ Quo ergo ſermone aut quib⁹ operibus dignas deo gratias agere valeamus: qui per me vltimũ[y] ſeruũ ſuũ eccleſie ſue iniurias vindicare dignatus eſt: ⁊ tãtarum ꝓuinciarum ꝑplos a iugo ſeruitutis eripere. qd beneficiũ dei anteceſſores noſtri non meruerũt: qbus

[a] SI quãdo. Adorationis. Quia non debet adorari ibi dominus imperator.
[b] Probet. ſ. iudex.
[c] Preſentiam. i. ꝓpter ſuam preſentiam.
[d] IN nr̃e. Iniuriam. id eſt q̃ eſſet iniuria ſi hoc fieret.
[e] Propulſari. Id eſt procul abijci. ⁊ remoueri. ⁊ facit. j. l. proxi.
[f] ET virtutuʒ. No. ſic. ff. de iuſt. ⁊ iu. l. j. in prin. ⁊. j. de nupt. ſi libertam. ⁊. s̃. de epiſc. ⁊ cle. quoniam venerabilis. Accurſius.
[g] Oportet. vt ſi aliq̃s vellet facere ſtatuã non debet facere collectam inter amicos ad faciendam ſtatuam.
[h] Poſtulata. A principe vt mãdet iudici terre ꝙ permittat eaʒ fieri.

De his q ad ſtatuas confugiunt. ¶ Quia ad ſtatuas (de quibus dictum eſt) quidam cõfugiebant homines: ideo ponit de confugientib⁹ ad ſtatuas. Azo.

[i] QUi ad ſtatuas. Inuidie. Id eſt blaſphemie. al's blaſmi creandi. dicebat eñ ſe fugiſſe ad ſtatuaſ: q2 titi⁹ volebat eũ interficere cum non eſſet verũ. ⁊ hoc faciebat cauſa infamandi titium.
[k] Vindicentur. Nam punientur illi qui volebant iſti iniuriari ſi ad aliquẽ actũ ꝓceſſiſſent. nam al's ſola cogitatione nõ punirentur niſi in caſibus. vt. ff. de pe. l. cogitationis. ⁊ de hac plene habes notatuʒ. s̃. de epi. ⁊ cle. l. ſi quis nõ dicam rapere. et. s̃. de his qui ad eccl'. confu. p̃ſenti. circa prin.
[l] Artibus. Id eſt maleficijs.
[m] Sententia. Nã vinculis publicis mancipãtur. vt. ff. de pe. l. capitalium. §. ad ſtatuas. ⁊ facit inſti. de his qui ſunt ſui vel alie. iu. §. fi.

De officio p̃fecti pretorio orientis ⁊ illirici. ¶ Dictum eſt. s̃. de principe q caput eſt omniuʒ magiſtratuũ. Nunc audiamus de alijs magiſtratibus qui ſunt principis tanq̃ capitis mẽbra. vt. j. ad. l. iul'. maie. l. q̃ſquis ibi. Nam ⁊ ipſi ſunt pars corporis noſtri. Azo.

[n] LIbell⁹. ſupplicatorius.
[o] Nõ põt. licet fuerit reſcriptum ad eũ libellũ. ⁊ ſic nõ parificantur in hoc p̃ncipi. vt ar. s̃. quãdo li. prin. da. l. j. ⁊. ij. ſecus in caſu. vt. j. l. pxi.
[p] NOrmam. al's formã al's normã. Et nota prefectuʒ facere legeʒ: ſicut princeps: ſic nec ab ei⁹ ſñia appellatur. vt. j. de ſen. p̃. preto. l. j.
[q] SI quos iudices. His. ſcilicet iudicibus.
[r] Remotis. ſic epiſcopus degradatur ſi ẽ inutilis. ⁊ ad hoc. s̃. de here. ⁊ ma. quicũq;. ⁊. j. de ſer. fug. l. mancipia. ⁊. ff. de ſuſpe. tut. he eñ. §. fi. ⁊. ff. de cu. re. l. carceri.
[s] Subactis. al'as ſubiectis.
[t] DE ordinario iudice. deliquente.
[v] Ab eo. ſ. ordinario.

De officio p̃fecti p̃torio africe.

[x] QUas gr̃as. Nota q̃dam hõa v̾ba circa prin. ⁊ nõ legũtur iſte due leges.
[y] Vltimum. Nota q̃ ſe vocat ſe imperator vltimũ ſeruũ minimum: ſic papa dicit ĩ reſcript's ſeruus ſeruorum dei.

Tex. ibi: ex penſis proprijs. gl. vl. in fi. i. c. mãdam⁹. inducit hãc. l. in ar. ꝙ ſi ep̃s accedit ad eccl̃ias ſibi ſubiectas ꝓ ſuis proprijs neceſſitatibus non dʒ ꝓcurari ab eccleſijs.

Tex. ibi: negligẽtiã. cõ cor. gl. j. ante fi. in. c. dilecti filij. de renũ. ⁊ facit c. intimaſti. de appel. cõ cor. etiaʒ. c. cũ admonaſteriũ. iũcta glo. ſup v̾b. negligens. extra d' ſta. mo. vbi abbas ſi ſit negligens remoueri debet a dignitate.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

runt: quibus nõ ſolũ africã liberare non licuit: ſꝫ ⁊ ipſaꝫ
romã viderũt ab eiſdẽ vuandalis captã: ⁊ oia imperialia
ornamẽta i africã exinde trãſlata. nũc vo deus p ſuã miſe
ricordiã nõ ſolũ africã ⁊ oẽs ꝓuĩcias nobis tradidit: ſꝫ
⁊ ipſa imperialia ornamẽta q̃ capta roma fuerant ablata
nobis reſtituit. Ergo poſt tãta bñficia que nobis diui-
nitas ꝯtulit: h̃ de dñi dei nr̃i mia poſtulamus: vt prouin
cias quas nobis reſtituere dignatꝰ eſt: firmas ⁊ illeſas
cuſtodiat: ⁊ faciat nos eas ſm volũtatẽ ſuã ac placitum
gubernare: ⁊ vniuerſa africa ſentiat omnipotentis dei
miam: ⁊ cognoſcãt eius habitatores a qua duriſſima ca
ptiuitate ⁊ iugo barbarico liberati ſunt: i quãta liberta
te ſub fideliſſimo nr̃o imperio meruerũt degere. ¶ Hoc
etiã depcãtes exoramꝰ[a] ſancte ⁊ glorioſe ſemp virginis
⁊ dei genitricis Marie precibꝰ: vt quicqd minꝰ eſt rei-
publice noſtre per nos vltimos ſeruos ſuos reſtituat i
ſuo noie deꝰ: ⁊ dignos nos faciat ſeruitiũ eiꝰ adimplere.
Deo itaqꝫ auxiliãte ꝓ felicitate reipublice[b] noſtre per
hãc diuinã legẽ ſancimꝰ: vt ois africa quam nobis deꝰ
pſtitit: p ipſius miaꝫ optimũ ſuſcipiat ordinẽ: ⁊ propriã
habeat prefecturã: vt ſicut oriẽs atqꝫ illiricuꝫ ita ⁊ afri-
ca ptoriana maxima poteſtate ſpecialiter a nr̃a clemen
tia decoret. cuius ſedẽ iubemus eſſe chartaginẽ: ⁊ i pre-
fatiõe publicarũ chartarũ prefecturis alijs eius nomẽ
adiungi: quam[c] nũc tuã excellentiã gubernare decre-
mus. Et ab ea[d] auxiliãte deo ſeptẽ ꝓuĩcie cũ ſuis iudi-
cibus diſponant: quarũ ꝫeigi ⁊ q̃ ꝓcõſularis antea voca
batur chartago: ⁊ biſantiũ ac tripolis rectores habeãt
cõſulares. relique vero: id eſt numidia et mauritania ⁊
ſardinia a pſidibꝰ cũ dei auxilio gubernẽtur. Et in offi
cio quidem tue magnitudinis: necnon pro tempore viri
magnifici prefecti africe. ccc. nonaginta ſexviros per di
uerſa ſcrinia et officia militare decernimus. ¶ In offi-
cijs vero conſularium ac preſiduꝫ quinquaginta homi
nes per ſingula officia eſſe ſancimus. que vero emolu-
menta ſeu magnificentia tua ſiue cõſulares ⁊ preſides:
⁊ quid vnuſquiſqꝫ ex officio eorum de publico conſequi
debeat notitia ſubter annexa[e] declarat. ¶ Optamus er
go vt omnes iudices noſtri ſm voluntatem ⁊ timorem
dei et noſtram electionem atqꝫ ordinationem ſic ſuas
adminiſtrationes gubernare ſtudeant: vt nullus eoruꝫ
ad cupiditatẽ ſit deditus: aut violentias aliquas vel ipſe
inferat iudicibus aut officijs eorũ: aut quibuſcũqꝫ alijs
collatoribꝰ inferre permittat. Licet enĩ per omnes pro-
uĩcias noſtras deo iuuãte feſtinemꝰ vt illeſos habeãnt
collatores: maxime tamẽ tributarijs dyoceſeos africa
ne ꝯſulimus: qui poſt tantorũ temporũ captiuitatẽ me-
ruerunt (deo iuuãte) per nos lumen libertatis aſpicere.
¶ Ergo iubemus omnes violentias ⁊ omnẽ auariciam
ceſſare: ⁊ iuſtitiam atqꝫ veritatem circa omnes noſtros
tributarios reſeruari. Sic enim ⁊ deus placatur: ⁊ ipſi
poſſunt celeriꝰ ſicut collatores alij noſtre reipublice re-
leuari atqꝫ florere. ¶ Sportulas etiam ab officio tã vi-
ri magnifici prefecti africani q̃ꝫ reliquorũ iudicum ſic
exigi iubemus quomodo in noſtris legibus eſt diſpoſi-
tum: ⁊ ab omni republica noſtre cuſtoditur: vt nullus
audeat quocũqꝫ tempore vel quocunqꝫ modo earũ ex-
cedere quantitatẽ. Hoc etiam preſenti ſanctione credi
mus ordinandũ: vt nõ multa diſpendia pro completio-
ne chartarũ vel codicillorum: vel in noſtro latriculo: vel
in ſcrinijs pfecti pretoriorum per africam iudices ſuſti
nere videant. quia ſi ipſi diſpendijs leſi non fuerint nul
lã habeãt neceſſitateꝫ eiuſdẽ nr̃e africe tributarios pre-
grauãdi. ¶ Iubemus ergo vt iudices dyoceſeos africa
ne tã ciuiles q̃ꝫ militares in noſtro latriculo ꝓ codicillo-
rũ atqꝫ chartularum promotionis ſue cõſuetudinibus
nihil vltra q̃ꝫ ſex ſolidos prebeat. at vero in ſcrinio pre-
fectorum non vltra duodecim ſolidos cogantur infer-
re. quem modum ſi quis exceſſerit: ipſe quidem iudex tri
ginta librarũ auri diſpẽdio ſubiacebit. Officiuꝫ vo eius
nõ ſolũ ſimile diſpẽdiuꝫ: ſed et capitale periculũ ſuſtine-
bit. ¶ Nam ſi aliqs ex quacũqꝫ parte auſus fuerit iuſſio
nes nr̃as excedere: ⁊ nõ feſtinauerit cum dei timore eas
ſeruare: nõ ſolũ dignitatis aut ſubſtantie periculũ ſuſti-
nebit: ſed etiam vltimo ſupplicio ſubiacebit.

Idẽ. a. Baſſiliano magiſtro militũ p oriẽtẽ. Lex. ij.

In nomine domini[f] noſtri Jeſu chriſti ad oia cõſi
lia: omneſqꝫ actus ſemper ꝓgredimur. Per ipm
enim iura imperij ſuſcepimꝰ. Per ipſum pacẽ cuꝫ per-
ſis i eternum cõfirmauimus. Per ipſum acerbiſſimos
hoſtes ⁊ fortiſſimos tyrãnos deiecimꝰ. Per ipſum mul
tas difficultates ſuperauimꝰ. Per ipm ⁊ africaꝫ defen
dere: ⁊ ſub nr̃m imperiuꝫ redigere nobis conceſſum eſt.
Per ipm quoqꝫ vt noſtro moderamine recte gubernet
⁊ firme cuſtodiatur cõfidimus. Unñ iam per eius gratiã
etiam ciuilium adminiſtrationũ iudices ⁊ officia ſingu-
lis africanis prouincijs cõſtituimꝰ: attribuentes quidẽ
emolumẽtũ quod vnuſquiſqꝫ percipere debeat. Ad eiꝰ
igitur prouidẽtiã etiã nũc animũ noſtrum referentes: ⁊
ad armatas militias ⁊ duces militũ ordiare diſponimꝰ.
¶ Sancimꝰ itaqꝫ vt dux militũ tripolitane prouincie
i leptimagneſi ciuitate ſedes interim habeat. Dux ve-
ro biſanzene prouincie in capſa ⁊ alepte ciuitatibus in-
terim ſedeat. Dux vero numidie prouincie i cõſtantino
politana ciuitate ſedes interim[g] habeat. Dux aũt mau
ritanie prouicie in ceſarieñ ciuitate iterim ſedeat. ¶ Iu-
bemus aũt vt in traiecto quod eſt contra hyſpaniaꝫ qđ
ſepte dicitur: quãtos prouiderit tua magnitudo de mi-
litibus vna cum tribuno ſuo homine prudente ⁊ deuo-
tionem ſeruante reipublice noſtre per omnia conſtitua
tis: qui poſſint ⁊ ipſum traiectum ſemper ſeruare: ⁊ om
nia quecunqꝫ in partibus hyſpanie vel gallie ſiue frãco
rum aguntur: viro ſpectabili duci nunciare: vt ipſe tue
magnitudini referat. In quo traiecto etiã dromones[h]
quantos prouideris ordinari facias. ¶ In ſardinia ſau-
tem iubemus ducem ordinari: ⁊ cum iuxta montes vbi
barbaritce videntur ſedere: habentem milites pro cuſto
dia locorum quantos ⁊ ibi tua magnitudo prouiderit.
⁊ omnes diligẽter ꝓ ꝯmiſſis ſue cuſtodie prouĩcijs ui-
gilẽt: ⁊ ab omni hoſtiũ icurſiõe ſubiectos noſtros tueã-
tur illeſos: vt feſtinent die noctuqꝫ dei inuocando auxi-
liũ ⁊ diligẽter laborando vſqꝫ ad illos fines prouincias
africanas extẽdere: vbi añ inuaſionem vuãdalorum vel
mauroruꝫ reſpublica romana fines habuerat: ⁊ vbi cu-
ſtodes antiq ſeruabãt: ſicut ex clauſuris ⁊ burgis oſten
ditur. Maxime[i] auteꝫ ciuitates que prope clauſuras[k]
⁊ fines antea tenebantur cum eſſent ſub romano impe-
rio conſtitute: auxiliante diuina miſericordia cum ho-
ſtes per partes expellũtur feſtinate cõprehendere actu
qꝫ munire: ⁊ in illis locis duces ⁊ milites per partes ac-
cedant vbi antea fines et clauſure prouinciarum erant
quando integre africane ſeruabãtur ſub romano impe
rio prouincie: quod deo annuente cuius auxilio a nobis
reſtitute ſunt ſperamus cito noſtris prouenire tempo-
ribus: ⁊ vt in ſecuritate et pace prouincie cum antiquis
finibus integre reſeruentur: ⁊ vigilijs et laboribus de-
uotiſſimorum militum ⁊ cura ſpectabilium pro tempo
re ducum cuſtodiant illeſe. quoniã ita conuenit vt ſem-
per cuſtodes fines prouincie ſeruent: ne detur hoſtibus
licẽtia incurrendi aut deuaſtandi loca que noſtri ſubie-
cti poſſident. ¶ Quantos autem milites ſiue pedeſtres
ſiue equites per vnũquẽqꝫ limitẽ qui mitti debẽt ad cu-
ſtodiendas ꝓuĩcias ⁊ ciuitates tua magnitudo prout
conſiderauit ordinet ⁊ nobis referat: vt ſi preuiderimꝰ
ſufficientẽ eſſe ordinationẽ cõfirmemus eam[l]: ſin auteꝫ
perſpexerimꝰ ⁊ aliqd ampliꝰ fieri vt eam augmẽtemꝰ.
Quid aũt dux ſtipẽdiorꝫ noie ꝓ ſe ſuiſqꝫ hoibus: ⁊ quid
eiꝰ officium cõſequetur: hic in ſubdita declarat notitia.

a ¶ Exoramus. ſcꝫ deum.

b ¶ Publice. i. qñ nos ſcribemus etiaꝫ prefectis: etiaꝫ huic videamur ſcribere inter alios.

c ¶ Quã. ſcꝫ ſedem.

d ¶ Ab ea ſede. ſ.

e ¶ Annexa. vt. j. e. §. hoc ẽt ſimile ẽ hñ j. l. pri. §. ad hoc inhemꝰ. Ac.

Textꝰ ibi: electionem. concor. c. cũ olim. iũcta glo. ſuper. ꝯceſſimꝰ. extra de ꝯſue. vbi recitan tur hꝫ v̾ba.

f ¶ In nomine dñi. Nota. In noie dñi incipiendũ. vt ⁊ in autẽ. ò armis in pn. col. vj. ⁊ i aut. de queſto. in princi. col. vj.

g ¶ Interim. expone. vt. j. e. l. §. ſicut ꝙ p dictum.

h ¶ Dromones. i. naues.

i ¶ Maxime. aduerbium.

k ¶ Clauſuras. i. imperij limina.

l ¶ Eam ordinationẽ. de prouincijs. ſic ff. de mu. ⁊ honori. vt gradatiꝫ.

Sicut ergo ꝑdictū ē interim nūc duces ac milites ſm no
ſtrā diſpoſitionē i locis ſeu ciuitatib⁹ in qb⁹ iuſſimus ſe
deāt: donec deo auxiliāte nobis ac reipublice nr̄e ꝑ labo
res nr̄os in illis locis ꝯſtitui poſſint in qb⁹ vniuſcuiuſqꝫ
ꝓuincie antiquus limes ꝯſtitutus erat: qn̄ florēte roma-
na republica memorate ꝓuincie integre tenebant. Pro li-
mitaneis vero ordinādis: qꝛ neceſſariū nobis eſſe vide
tur vt extra comitatēſes limites ꝑ caſtra limitis limita
nei ꝯſtituant̄ q poſſint ⁊ caſtra ⁊ ciuitates defendere li-
mitis: ⁊ terras colere: vt ⁊ alias ꝓuinciales vidētes eos
ꝑ partes ad illa loca ſe ꝯferāt. Et exēplū fecimus vnius
numeri limitaneoꝝ: vt ſm exēplū qđ miſimus ꝑ caſtra ⁊
loca q̄ ꝓuiderit tua magnitudo: eos ad ſilitudinem nr̄i
exēpli ordinet: ſic tn̄ vt ſi inueneris de ꝓuincijs idonea
corpora: aut de illis quos antea milites habebant limi
taneoꝝ ꝯſtituas numero i vnoquoqꝫ limite: vt ſi aliqua
forſitan ꝯmotio fuerit/ poſſint ipſi limitanei ſine comi-
tatēſibus militibus vna cū militib⁹ ⁊ ducib⁹ ſuis adiu-
uare loca vbi diſpoſiti fuerint: nō lōge limitē excuntes:
nec ipi limitanei nec duces coꝝ: vt nullū etiā diſpēdiū a
ducib⁹ vel ducianis ꝑdicti limitanei ſuſtineāt: nec aliqs
ſibi ꝯſuetudines de coꝝ ſtipendijs ꝑ fraudes ad ſuū lu
crū ꝯuertant. Hec aūt nō ſoluꝫ in limitaneos volumus
obſeruari: ſꝫ etiā in comitatēſes milites ⁊ vnūquēqꝫ du
cē ⁊ tribunos eorūdē militū iubemus vt ſemꝑ milites
ad exercitationē armoꝝ teneāt: ⁊ nō ꝯcedāt eos deuaga
ri: vt ſi qn̄ neceſſitas ꝯtigerit poſſint inimicis reſiſtere: ⁊
nullū audeāt duces aut tribuni comeatalem de ipis di-
mittere ne dū ſibi lucrū ſtudeāt ꝯficere i cuſtoditas nr̄as
relinquant ꝓuincias. Nā ſi vſurpauerint memorati du
ces vel officia coꝝ ſeu tribuni comeatalē de militib⁹ re-
linquere: aut aliqđ lucrū de coꝝ emolumētis ſibi acqre-
re: h nō ſolū i q̄druplo iubem⁹ publico repēdere: ſꝫ etiā
⁊ dignitate eos ꝓuari. Magis eīn debent ⁊ duces ⁊ tri-
buni ſupra deputata ſibi emolumēta ſm labores ſuos[a]
de nr̄a largitate remunerationē ſperare ⁊ nō de comea
tis militū aut coꝝ ſtipēdijs lucrū ſibi acqrere. Quoniaꝫ
iō ordinati ſunt milites vt per ipſos ꝓuincie vindicētur:
ꝑcipue cū ſufficiēter ⁊ ipſis ducib⁹ ⁊ officijs coꝝ emolu-
mēta ꝯſtitimus: ⁊ ſemꝑ ꝓuidem⁹ vnūquēqꝫ ſm labores
ſuos ad meliores gradus ⁊ ad maiores dignitates pro-
ducere. poſtq̄ꝫ vero deo placuerit: ⁊ ꝑ tuā magnitudinē
limes oīs in antiquum ſtatū peruenerit ⁊ bn̄ ordinatus
fuerit: tūc vbicūqꝫ neceſſitas emerſerit viri ſpectabiles
duces inuicē ſibi (qn̄ vſus exegerit) auxiliū ꝑbeāt: vt ꝓ-
uincie ſeu limites coꝝ vigilijs ⁊ laborib⁹ (deo iuuante)
illeſi cuſtodiant̄. Sicut aūt iubemus audaces ⁊ feroces
ꝯ inimicos iudices ac milites nr̄os eſſe: ſic volum⁹ eos
mites ⁊ beniuolos circa collatores nr̄os exiſtere: ⁊ nul-
lū damnū nullāqꝫ leſionē in eos efficere. Si autē quiſqꝫ
de militibus auſus fuerit[b] quācunqꝫ leſionē tributarijs
noſtris inferre: periculo viri ſpectabilis ducis ſeu tribu
ni ⁊ principis digna vindicta afficiatur: ⁊ indemnes tri
butarij nr̄i cuſtodiantur. ſi vero pro quibuſdam cauſis
interpellatio apud nr̄os iudices facta fuerit: iubemus
non amplius ſportularum noīe q̄ꝫ noſtris legibus diffi
nitum eſt executores accipere: penā eiſdē legibus inſer-
tam ex tranſgreſſione formidantes. Cū autem deo an-
nuente africane noſtre prouincie per tuā magnitudinē
ſm noſtrā diſpoſitionē ordinate: ⁊ limites in antiquum
ſtatū reducti[c]: omnis africa ſic detēta fuerit[d] ſicut erat.
Cū ergo hec omnia (deo iuuante) preſente tua magni-
tudine diſpoſita ⁊ ꝑfecta fuerint: ⁊ ꝑ labores tuos anti
quos fines oīs africa receperit ⁊ docuerit[e] nos de om̄i
ordinatiōe totius africane dyoceſeos: id eſt q̄ꝫti ⁊ q mi
lites in quib⁹ locis vł ciuitatibus conſtituti ſunt: ⁊ q̄ꝫti
limitanei in quibus locis ⁊ militijs collocati ſunt: tunc
iubemus tuam magnitudinem ad noſtram clementiā
remeare. ¶ Interea vero ſi aliquas ciuitates ſeu caſtel-

a ¶ Labores ſuos. ſic. j. de offi. magi. offi. l. nemo.

b ¶ Auſus fuerit. id eſt vſurpauerit.

c ¶ Reducti. ſcilicet erunt.
d ¶ Fuerit. i. ſit.
e ¶ Docuerit. ſcꝫ tua magnitudo.

la[f] per limites conſtituta prouiderit tua magnitudo ni
mie eſſe magnitudinis: ⁊ propter hoc nō poſſe bn̄ cuſto-
diri: ad talē modum ea conſtrui diſponat vt poſſint per
paucos bene ſeruari. Cum autem magnitudo tua om-
nibus diſpoſitis ad nos remeare iuſſa fuerit: tūc duces
vniuſcuiuſqꝫ limitis quotiēs pro ꝯponendis ciuitatib⁹
aut caſtris: ⁊ pro ſtipendijs ſuis aut pro annonis aliqđ
opus habuerint celerius ad virū magnificū prefectum
per africam ſignificent: vt ipſe que neceſſaria fuerint fe
ſtinet facere: ne aliqua protractio prouīcijs noceat. Ea
v̄o que ipſe fecerit: vel que adhuc neceſſarie procurāda
ſunt poſtea ⁊ memoratus vir magnificus prefect⁹ afri-
ce ⁊ viri ſpectabiles duces: ⁊ de alijs omnibus que ibi
aguntur frequenter ad nos referant: vt benefacta con-
firmemus: ⁊ que oportunius debēt fieri ex noſtra diſpo
ſitione peragantur. Hoc etiam decernimus vt iudices
qui ordinandi ſunt per africanos limites: nihil ampli⁹
i ſacratiſſimo palatio cuilibet perſone vel dignitati aut
in pretorio per africaꝫ prefecture vel magiſterie ꝑtātis
prebeāt: niſi q̄ꝫtū ſubter annexa[g] declarat notitia. Naꝫ
ſi quis amplius q̄ꝫ in ſubdita notitia taxatū eſt vſurpa-
uerit ſeu acceperit: trigīta librarū auri mulcte depēdat
noīe: cū ⁊ periculo indignationis nr̄e ſerenitatis ſubia-
cebit. nulla alia qualibet perſona aut dignitate aut offi
cio accipiēte aliqd ab eis preter illos quoꝝ noīa in ſub-
iecta notitia continētur. Ad hoc iubemus vt (deo iuuā
te) vnuſquiſqꝫ dux ſeu eorū officiuꝫ ſm ꝙ notitia ſubter
annexa detinet: emolumenta ſua ex tributis africane ꝓ-
uincie ex kalendis ſeptembris inſtantis feliciſſime ter-
tiedecime indictionis ꝑcipiant[h]. ⁊ hec notitia deo volē
te debet delegari iudicibus ⁊ coꝝ officijs in africa cōſti
tutis pro annonis ⁊ captu per ſingulos annos preben-
dis. Ita v̄o ducis tripolitane ꝓuincie: ⁊ hominib⁹ eius
anno nonageſimo ſingula annona ſoł. quinqꝫ. cap. cen
tū qnquagintanouē ſinguli cap. ſoł. ducētis octoginta-
duos aſſeſſori ducis ⁊ officio ac hoībus eius. xl. an. no-
naginta ⁊ ſeptē. Itē viro clariſſimo duci caſene ⁊ hoīb⁹
eius ſimiliter. Itē viro clariſſimo duci numidie prouin
cie ⁊ hoīb⁹ eius ſimiliter. Itē viro clariſſimo duci mau
ritanie prouincie ⁊ hoībus eius ſimiliter. Item duci ſar
dinie inſule ⁊ hoībus eius ſilr̄. Itē notitia ꝯſuetudinuꝫ
q̄ in ſacro laterculo ⁊ in pretorio ampliſſime ꝑfecture ꝑ
africam tam in officio magiſtri militum pro tꝑe dux ꝑ-
bere opꝫ vniuſcuiuſqꝫ limitis ſicut in ſacro laterculo ſex
ſoł. In officijs magiſterie militū ꝑtātis pro inſinuādis
diuinis adminiſtrationibus ſeu diuine ſerenitatis affa
tibus ſoli. duodecim. Pro offō ampliſſime prefecture
ꝑ africā ꝓ iſinuādis eius chartis ſoli. duodecim. ¶ Glo
ria itaqꝫ tua q̄ ꝑ hāc pragmaticā ſanctionē nr̄aꝫ ſtatuū
tur eternitatis effectu māncipari obſeruariqꝫ ꝑcipimus.

f ¶ Interea caſtella. ſic papa pōt ō vno epiſcopatu facere duos: ſic ⁊ imperator pōt de duab⁹ ciuitatib⁹ facere vnā ⁊ ꝯtra. vt i auten. vt iudi. ſine q̄ q̄ ſuffra. §. nulli q̄ꝫ. col. ij.

g ¶ Annexa. ſ. ꝓxima. l.

h ¶ Percipiant. qdā finiunt hāc. l. hic. quidā hn̄t plus ſcilꝫ q̄ꝫtum glibet dux cū ſuis hoīb⁹ capiat. et ſic eſt notitia de qua ſ. fecit mētionem.

¶ De officio prefecti vrbis[i]. Titu. xxxi.

¶ Not. ꝙ licet ſpālis officialis ꝯſtituatur ſup annona vel abundā
tia vel ſup dānis datis: nō ꝓpterea tollit̄ iuriſditio quā poteſtas ha
bet ſup his rōne vniuerſalis iuriſditionis. cū iſta ꝯcordāt text. ⁊ glo. i
l. ſi. j. de iuriſ. om. iu. Saly.

Impera. Val. ⁊ Valēs. aa. Voluſiano. ꝑ. ꝑ. Lex. j.

STudentibus nobis
ſtatum vrbis et an-
nonariam rōneꝫ ali
qn̄ firmare: i animo
ſubijt eiuſdeꝫ anno-
ne curam nō oībus deferri ꝑtāti-
bus. ¶ Et ne ꝑfectura vrbis abro
gatum ſibi aliquid putaret ſi to-
tum ad officiū annonariū redun-
daſſet[k]: eidem prefecture[l] ſolici-
tudinis neceſſitatem mandamus
ſꝫ non ita vt lateat[m] officiū anno-
narie ꝑfecture/ ſꝫ vt ambe ꝑtātes[n]

i ¶ De offō ꝑfecti vrbis.
k STudētib⁹. Redundaſſet. Id eſt ſi totum committeremus ꝑfecto annone.
l ¶ Prefecture. Scilicet vrbis.
m ¶ Lateat. quin ipē habeat.
n ¶ Poteſtates. Prefectus vrbis ⁊ ꝑfectus annone. vt eo. titu. l. iiij.

Poteſtas.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

inceꝑtuȝ ſibi negocij ē tueant̄ ciuilē
annonaȝ: ſitqȝ ſocietas muneris.
ita vt iferioꝛ gradus meritū ſupe
rioꝛis agnoſcat: atqȝ ita ſuperioꝛ
ptãs[a] ſe exerceat[b] vt ſciat ex ipſo
noie[c] q̄d ꝑfecto debeatur ānone.
☞ Non poteſt ad inquiſitionē procedi
niſi fama precedat. Bart. Uel ſic. Solum
obnoxij ſunt ad iudicem ducendi. h. d. ſꝫ
Salycetum.

Idem. aa. ad Pelium prefect.
vꝛbis. Lex. ij.

Quod ꝓmulgatis[d] ſanctio-
nibus[e] tua[f] ſinceritas pre-
ſcriptū eē nõ neſcit: etiā ex ꝓcepto
nr̄o ꝯpetēter obſeruet[g]: ne q̄ſdaȝ
ꝑſonas de ꝓuicijs exiſtimet aduo
candas[h]: niſi tm̄modo ſuos offi-
ciales ⁊ hoies populares huius
alme vꝛbis ſeditioni obnoxios.
☞ Prefectus vꝛbis preeſt cunctis offi-
cialibus ⁊ poteſtatibus. Saly.

Imp. Ualē. Gra. ⁊ Ualēs. aaa.
ad Ruphinum. Lex. iij.

Prefectꝰ[i] aūt vꝛbis cunct̄ q̄
ītra vꝛbeꝫ ſunt an̄cellat di-
gnitatibꝰ: ꝑtātibꝰ tm̄ ex oim ꝑte
deriuat̄ q̄ꝫ tū ſine oi iniuria ac de-
trimēto honoꝛis alieni vſurpat[k].
☞ Uniuerſi ciues ⁊ collegia ꝑfecto ſunt
ſubdita. h. d. Saly.

Imp. Theo. Ual. Arch. aaa. ſe-
ueri. comiti largitionū. Lex. iiij.

Omnia coꝛꝑatoꝝ gn̄a[l] q̄ in
ꝯſtantinopolitana ciuitate
verſant̄: vniuerſos q̄ꝫ ciues atqȝ
populares ꝑfecture vꝛbane regi
moderamine cognoſcas.
☞ Officiuȝ primicerij durat biennio: q̊
finito ſiue tpe/ ſiue moꝛte/ ſiue alia ratione
ſequens in oꝛdine matricule locum eius
debet obtinere. Saly.

Imp. Theo. Conſtā. ꝑfc. vꝛbis.
Primiceriꝰ adiutoꝛ Lex. v.
tue ſedis officij ꝑ bienniuȝ
q̄d in eodē gradu ex ꝯſuetudine
ꝑſce oꝛdinationis meruit: curā in-
ſuꝑ ꝑſonarū[m] vſurpatiōe oi atqȝ
ambitōe ceſſante ſuſcipiat: h̄ etiā
adiecto vt ſi qs ex memoꝛato oꝛdi
ne vel ꝯditiōis hūane fine ꝓuētus
vel alia quacūqȝ rōne militie gra
dū pꝛopꝛie amiſiſſe mōſtrabit ſo-
lite ambitionis iniuria vacante
locum[n] is qui iuxta matricule ve-
ritatem ſequitur obtineat.

De officio magiſtri militum.
Titulus. xxxij.

Imp. Ual. ⁊ Gra. ⁊ Theo. aaa.
Euſi. prefec. pꝛeto. Lex. j.

Viri illuſtres comi-
tes et magiſtri pedi-
tum ⁊ equitum in ꝓ-
uinciales nullam pe
nitus habeant pote-
ſtatem: nec ampliſſima prefectu-
ra in militares viros.

Imp. theo. ⁊ ho. aa. ad Hypa-
tiū magiſtrū militū. Lex. ij.

Per oꝛientem apparitoꝛes
ſtatutos officij tui ad aliud
iudiciū minime trahi opoꝛtebit.
¶ Sciat ergo illuſtris magnificē
tia tua ſub te (ſiue ciuilit̄ ſiue cri-
minaliter appetantur) eos liti-
gare debere.

Imper. Zeno. a. Sebaſt. prefe.
pꝛeto. Lex. iij.

Eos[o] qui[p] vltra ſtatutos in
officio magiſterie per oꝛiē-
tem poteſtatis militant: ciuilium
quoqȝ iudicum ſententijs[q] ſuper
quolibet negocio ſubiacere pꝛeci
pimꝰ: quinetiam ſtatutis i tribu-
tarijs collationibꝰ ciuiliū[r] quoqȝ
iudicum diſpoſitionibus proculdubio parituris.

Imp. Anaſt. Joāni mgr̄o militū ꝑ illiricum. Lex. iiij.

Milites[s] de locis in q̄bus ꝯſiſtūt ad alia loca ſine
ꝯpāli nr̄e ſerenitat̄ aucte nullatenus trāſferri ꝓci
pimꝰ: ne coꝝ expēſe i locis i q̄bꝰ ꝯſiſtūt[t] minuant̄. Sed
ſi foꝛte q̄dā vꝛgēs ⁊ neceſſaria cā emerſerit: vtilitati ac
ſecuritati reipublice tā āpliſſimā ꝓtoꝛianā ꝑfecturā[v] q̄ꝫ
tuā ſedē ſine vlla ꝓcraſtinatiōe[x] ꝓſpicere ꝓtinus opꝫ: ⁊
ſuggeſtiones ad nr̄as aures deſtinare: iudicātes tā loca
de q̄bus milites trāſferēdi ſunt: q̄ꝫ ea ad q̄ ꝑuenire eos
opꝫ: noiaqȝ foꝛtiſſimoꝝ numeroꝝ in q̄bꝰ ijdem milites
referunt̄: necnõ quātitatē annonaruȝ: ⁊ an̄ oia[y] cām ob
quā ijdem milites trāſferendi ſunt: ⁊ poſt talem ſugge-
ſtionem a noſtra auctoꝛitate competentia procedant.

Impa. Juſti. a. Zite. viro illuſtri magiſtro militū ꝑ ar-
meniā ⁊ pontum polemoniacum ⁊ gentes. Lex. v.

Cum ꝓpitia[z] diuinitate romanū nobis ſit īperiuȝ
delatū: ſolicita cura tāta diligētia ꝑtractātes ꝑſpe
ximus: opoꝛtere etiā ꝑtibꝰ armenie ⁊ pōto pollemonia
co ⁊ gētibꝰ ꝓpꝛiū magiſtrū militū ꝑ hāc legē ꝯſtituere:
nāqȝ magnitudinē q̄ nobis ex an̄ geſtis optime ꝯmen-
data ē: idoneā ad talē foꝛe dignitatē ꝯfidētes elegimus.
Ceteraſqȝ ꝓuincias. i. magnā armeniā q̄ iterioꝛ diceba
tur: ⁊ gētes anticenā videlꝫ ⁊ igilenā bythinenā ſophe
nā ⁊ ſophaniā: ⁊ ꝑmā ⁊ ſcd̄am armeniā ⁊ pōtū polemo
niacū: q̄ tue cure cū ſuis ducibꝰ ꝯmiſimus: comite arme
nie penitus ſublato. ceteroſqȝ ſubdidimus numeros nõ
modo quos in ꝑn̄ti nouos ꝯſtituimus: ſꝫ ⁊ de ꝑn̄talibus
⁊ oriētalibus ⁊ alijs agminibꝰ ſegregatos: nõ tm̄ quan-
titatem coꝝ agminū minuentes: ſed q̄ꝫ[a] plures eis ad-
didimꝰ ſine reipublice grauamine ⁊ ſine augmēto ſum-
ꝑtuuȝ aliquantos ſubtraximus. ita tamen vt poſt hanc
ſubtractionem amplioꝛes remāſerit q̄ꝫ vſqȝ ad noſtra
felicia fuerint tempoꝛa.

De officio queſtoꝛis[b]. Titu. xxxiij.

Impera. Theo. a. Saluſtio. queſto. Lex. j.

Totius minoꝛis laterculi[c] curam ſcias ad
tue ſublimitatis ſolicitudinem ꝑtinere: ita
vt tuo arbitratu ⁊ ſcrinio memoꝛie totius
minoꝛis laterculi dignitates hoc eſt pꝛepo
ſiture ⁊ ois tribunatus ⁊ pꝛefecture caſtro
rum[d] iuxta conſuetudinem pꝛiſcam clementie mee au-
ctoꝛitate deinceps mittantur.

Idē. a. Elico militi ⁊ magiſtro officij. Lex. ij.

Omnes mioꝛes laterculi dignitates q̄ ſub cura ac
ſolicitudie viri illuſtris q̄ſtoꝛis eē antea videbant̄:
poſtea v̊o vl̄ vniuerſe vel medie ad mgr̄oꝝ militū ꝑtātē
diſpoſitioneqȝ trāſierāt: placuit nūc clemētie mee vetu-
ſti tꝑis moꝛe renouato: ad ꝑſca deīceps iura reuocare[e].

Impera. anaſt. a. Euſebio magiſtro officij. Lex. iij.

Officia[f] ⁊ ꝯditiōes q̄ ꝑtinēt ad viros deuotos i ſa-
cro ſcrinio mēoꝛie militātes[g] nemini liceat ſub q̄-
cūqȝ occaſiōe ſine vlla diuine ſubſcriptiōis liberalitate
publi-
cage[h]: eo q̄cūqȝ i h̄ fuerit poſtea facinoꝛe ꝯuictꝰ: publi-
catione bonoꝝ ſuoꝝ mulctando. officio q̄ꝫ rectoꝛis pro-

a ¶ Poteſtas. i. ꝑfectus vꝛbis. vt. ſ. l. iij.
b ¶ Exerceat. i. habeat.
c ¶ Noie. vocat̄ em̄ pꝛefectꝰ vt ipē. Et no. h̄ duo q̄ iferioꝛ ſubſit ſuperiori. vt. ſ. de offi. re. ꝓuicie. l. potioꝛ. Et q̄ noīe de ſeruiēdū. vt. ſ. d defen. ciui. l. defenſoꝛes. ij. ⁊. ſ. d epi. ⁊ cle. decernimꝰ. i fi.
d Quod ꝓmulgat̄. hec lex nõ legit̄.
e ¶ Sāctionibꝰ. q̄s non habemus q̄ dicebāt q̄d ſequitur ⁊ facit. ff. co. l. j. §. cum vꝛbem.
f ¶ Tua. loquitur pꝛefecto vꝛbis.
g ¶ Obſeruet. ſ. hoc.
h ¶ Aduocandas. coꝛā ſe: q2 in eis nõ habet iuriſditionem.
i Prefectꝰ. n̄ legit̄.
k ¶ Uſurpat. no. ꝓ incipientibus aliquē librū q rogāt ſcholares vt eos audiant ſine ꝓiudicio alioꝝum.
l Omnia. Genera. vt piſtoꝝ vel ſimilium. hec non legitur.
m Primicerꝰ. Perſonarū. i. aliaruȝ ſuſcipiat curam.
n ¶ Locū. Sic. ff. de mu. ne. ⁊ ho. l. vt gradatim. ⁊. ſ. de aduo. diuer. iudici. l. petitionē. Sꝫ ar. ꝯ. i aut. d mona. §. pe. col. j.
¶ De offõ mgr̄i militū
¶ Hic titulus nõ legit̄ nec ſeq̄ns de offi. q̄ſto. nec ſeq̄ns de offi. mgr̄i officioꝝ. niſi in. l. nemo. vbi no. ſimile. ſ. de offi. ꝑfec. ꝑto. africe. l. ij. §. et ſp. ⁊. ſ. d ꝓx. ſacro. ſcri. l. vnicuiqȝ. li. xij. Et. l. vl. ſup illo v̊b. ſubꝛoget̄ ꝓt notari ꝑ ꝓhēda vacāte.
o Eos. Precipimꝰ ſubaudi eos ſubiacere ſētētijs ciuiliū iudicū ſup quolibet negocio q militāt vltra ſtatutos. ſ. milites i offõ magiſterie ꝑtātis ꝑ oꝛiētē.
p ¶ Qui. no. q̄ q nõ ſūt i mr̄icula ſūt tm̄ ꝓuati.
q ¶ Sententijs. ſubaudi iubemus.
r ¶ Ciuiliū. repete ꝑitu-
s ris.
Milites. ꝑ illiricū.
t ¶ Cõſiſtūt. ſ. pꝛimo: ſed oia i ſuo ſtatu remaneāt id eſt militēt i ſuis locis ne expenſe ⁊c.
v ¶ Prefecturaȝ. vꝛbis.
x ¶ Procraſtinatiōe. loquit̄ mgr̄o militum.
y ¶ Oia. repete d̄ſtinate.
z Cum ꝓpitia. h̄ incipit. l. cū ꝓpitia.
a ¶ Sed q̄ꝫ. al's quia.
b ¶ De offõ queſtoꝛis.
¶ Hic titulus nõ legit̄.
c Totius. Laterculi. i. camere d̄putate ad theſau

Laterculꝰ quid ſit.

rū ꝓncipis recipiēdū. vt no. i aut. vt iudi. ſine q̄. ſuffra. §. q̄ autē. col. ij.
d ¶ Caſtroꝝuȝ. vt deuta curi al's deauratoꝛi. vt petrus de vico.
e Omnes. reuocare. vt redeāt ad queſtoꝛem.
f Officia. No. ꝯ petrū d vico q locat queſtus ſine principe.
g ¶ Militātes. ſ. q̄ſtoꝛes.
h ¶ Peragere. ſine licentia principis.

UNIVERSIDAD DE HUEL

¶ De offõ magiſtri officiorum.
¶ Hucuſqꝫ õ illuſtrib⁹ tractauit. Nunc incipit tractare õ ſpectabilib⁹ ſꝫ.p.q mediaꝫ gerũt adminiſtrationẽ. vti aut. õ nõ alie. aut pmu. §. vl. col. ij. Azo.
a Priuilegijs. Suffragio. i. precibus.
b ¶ Adiutor. i. ordo.
c ¶ Preterea. ſubaudi ille.
d Nemo. Indultũ. id eſt reſcriptuꝫ.
e ¶ Admiſſi. ſcꝫ reſcripti impetrati.
f Scholariũ. Senatores. i. filios ſenatoꝝ q erãt ſcholares i militia. ⁊ ducẽnarios coꝝ filios.
g Iubemus. Precepit. No p locis in ſcholis nã ſcholare recẽdẽte nõ dꝫ ali⁹ ſibi locũ illuꝫ vendicare ſine lnĩa dñi. Itẽ no. p pbenda. nã vno canõico mortuo nõ dꝫ ali⁹ i locũ ei⁹ ſubrogari ſine lnĩa pape.
h ¶ Pro tẽpore. repete culminis ⁊c.
i ¶ De offõ ſacraꝝ largitionũ. ¶ Hic ẽ illuſtris. vt. j. õ aſſeſ. l. fi. ⁊ ñ legit.
k Palatinis. id ẽ officialib⁹ palatij pnci pis q ſunt cũ comite largitionum.
l ¶ Cõquerãtur. i. dicãt principi.
m ¶ Deſidia. ſic. j. de priua. car. l. j. §. j.
n ¶ Prouiderint. q̃ſi di. vn⁹ iudex accuſat aliũ.
o ¶ Religiones. al's largitiões. ⁊ ppter h̃ ẽ hic titulus. at ſequẽs titul⁹ de of. comi. rerũ priuatarum non legitur.
p ¶ De offõ comitis rerum priuatarum.
q Si quid. al's ſiqdẽ negociũ al's ſi qđ.
r ¶ Priuate. i. procuratoris ceſaris.
s ¶ Sibimet. i. fiſco.
¶ De of. comi. ſa. pa.
t Si qs. In articulo. id eſt ſtatim.
¶ De of. procõ. ⁊ lega.
Perfecto tractatu illuſtriũ ſupponit õ ſpectabilib⁹: h̃ em̃ pcõſul ſpectabilis eſt vt dixim⁹. ſ. de offi. pfe. pto. Azo.
v Legati. pcõſulum.
x ¶ Trãſmittere non morent. excepto crimine ſuſpecti õ q̃ etiã pnũciãt. ¶ No. duo i hoc legato ſpẽalia. ⁊ ꝙ de oĩ crĩe cognoſcit ⁊ ꝙ ẽt pnũciati crimine ſuſpecti vt hic. ⁊ ff. õ offi. pcõ. ⁊ le. ſolent. ⁊. ff. de ſuſpec. tu. l. j. §. j.
y ¶ De offõ comitis ſa

Palatini q dicãtur.

Tex. ibi: antecedat. ſic etiã dr̃ in. c. de mlta. cuꝫ glo. ſup ṽ. lratas. extra de pbẽ. ꝙ lrate perſone digne ſũt plib⁹ beneficijs in q̃ glo. recitantur h̃ ṽba. Et in gl. fi. ppe finẽ. in c. fi. e. ti. ⁊ in c. cũ dilecti. in gl. ſuper ver. digniores. extra de elec. vbi ponuntur hec verba.

uincie: in q̃ nõ allegato ſup gerenda ſolicitudine ſacro reſcripto aliquis auſus fuerit eandem curam ſibimet vſurpare: trium librarũ auri diſpendio feriendo.

¶ De officio magiſtri officiorũ. Titulus. xxxiiij.

Impera. Conſtan. a. ad agẽtes in rebus. Lex. j.

Priuilegijs vero duduꝫ ſchole nr̃e idulſ reſeruatis itegris/ ad ducenã etiã cẽtenaꝫ ⁊ biarchiã nemo ſuffragio[a] niſi labore vnuſqſqꝫ perueniat: pncipatuꝫ vo adipiſcat mrĩcula decurrẽte: ita vt ad curaſ agẽdas ⁊ curſum illi exeant quos ordo militie vocat ⁊ laborum adiutor[b]. preterea[c] in quo totius ſchole ſtatus ⁊ magiſtri ſecuritas conſtituta eſt: idoneus probitate morum ⁊ bonis artib⁹ preditus: noſtris p magiſtrũ obtutib⁹ offerat vt noſtro ordinetur arbitrio.

Imp. Valen. the. ⁊ arch. aaa. ad patritiũ i reb⁹ officioꝝ. Lex. ij.

Nemo agentiũ in rebus ordinem militie atqꝫ ſtipendia puertat: ẽt ſi nr̃i numis pobreptionẽ detulerit indultũ[d] ac ſi qs formã admiſſi[e] eiuſmodi docebit obtuliſſe i locũ ex q̃ ideceter emerſerat reuertat: vt his gd⁹ ceteros ãtecedat quẽ ſtipẽdia meliora vel labor prolixior fecerat anteire.

Imp. The. ⁊ valen. aa. Pleicio comiti ⁊ mgr̃o officij. Lex. iij.

Scholariũ nr̃oꝝ deuotio pbata a nr̃is parẽtibuſ circa nr̃e maxie ſerenitat affectionẽ enituit: vñ qcqd ad fouẽda ſuãdaqꝫ coꝝ puilegia poſtulata ſtatiꝫ credidim⁹ admittẽdũ. ¶ Ideoqꝫ ſuggeſtionẽ tui culminis approbãtes: viris ſpectabilib⁹ comitib⁹ ſcholarũ verberãdi regradãdi ue ſenatores[f] ⁊ ducennarios lnĩaꝫ denegauimus. ¶ Ea nãqꝫ q̃ tali cõmotiõe digna ſunt: ad tue ſublimitatis volumus referri notitiam.

Idem. aa. Nono magiſtro officiorum. Lex. iiij.

Cure tui ppetui culmiſ credimuſ iniungendũ: vt ſup omni limite ſub tua iuriſditione conſtituto: quemadmoduꝫ ſe militũ numerus habeat: clauſtrorumqꝫ ac clauſuraꝝ cura pcedat: quotãnis ſignificare nobis propria ſuggeſtione procuret.

Impera. Iuſtini. ⁊ iuſtinus. aa. Titiano mgr̃o officioꝝ. Lex. v.

Iubemus cum ad militiam deuotiſſimoꝝ ſcholariũ decetero peruenire q nr̃m meruerit iudiciũ: nec licere p tpe tui culmiſ adminiſtrationeꝫ habẽti ſine hmõi pbatoria aliquã iter eoſdẽ viros deuotos ſcholareſ ſuis referre pſcriptiõib⁹. ¶ Sed ſciat is q ſine ſacro reſcripto ad eãdẽ peruenire militiã auſus fuerit: non ſoluꝫ ea ſe priuari: veruꝫ etiã pene. xx. lib. auri ſubijci. Illud etiam obſeruari decetero volumus: vt ⁊ ſi qs locus ſtatuendorũ ſcholariũ in quacunqꝫ ſchola vacauerit: ille ſubrogetur quẽ noſtra pietas per ſacrũ reſcriptum vacantem ſubire locũ precepit[g]. ad hoc q̃drimeſtruos breues eorundem ſcholariũ cura tue ſublimitat p tpe[h] viri excellẽtiſſimi mgr̃i offõꝝ conſcribi volumus: ⁊ eos ſacro ſcrinio laterculi preſtari ibi deponendos: vt ſemper notitia eorundem ſcholarium certa ſit: neqꝫ publico damnum aliquod infligatur.

¶ De offõ comitis ſacrarũ largitionũ[i]. Titu. xxxv.

Imp. Arch. ⁊ ho. aa. Lune. comi. Lex vnica.

Palatinis[k] h̃ cura dꝫ eẽ pcipua: vt piculo pprio notarijs deſtinat ſup negligẽtia iudicũ (ſi ita res exegerit) ꝯq̃rant[l] ne coꝝ ſit ipunita õſidia[m]. Iudices qꝫ de coꝝ noib⁹ referre ꝯuenit: q̃s cõmodis pprijs magis qꝫ vtilitatib⁹ publicis ſtudere puiderit[n] breues ẽt q̃drimeſtruos ad offm̃ palatinũ nouerint dirigẽdos aurũqꝫ exactũ ad ſacras religiões[o] ſine vlla dilatiõe eẽ mittẽdũ.

¶ De offõ comitis rerũ priuatarum[p]. Titu. xxxvj.

Imp. valẽ. ⁊ valẽs. aa. ad hora. comi. Bizã. L. vnica.

Si quid[q] negociorũ actitatum fuerit in qbus aliqd ꝯmodi fiſcalis appareat: ad officiũ rei priuate[r] tua grauitas acta trãſmittat: vt iſtructione percepta quid ſibimet[s] iuris auxilio debeatur agnoſcat.

¶ De officio comitis ſacri palatij. Titu. xxxvij.

Impera. archa. ⁊ hono. aa. Mincrio comiti pfec. pre. Lex. j.

Ad palatinoꝝ curã ⁊ rõnaliũ officia omnium rerum noſtraruꝫ ⁊ totius perpetuarij (hoc ẽ emphiteoticarij) iuris exactio reuertatur.

Idem mincricio comiti. Lex. ij.

Si qs iudicũ vir illuſtris vl pfect⁹ vrbis cognitiõeꝫ comit rex puataꝝ examini debitã ſibimet vẽdicãdã cenſuerit: vl tuitionẽ ꝯ eiuſdẽ ſedis ſtatuta pſtiterit: ad. l. lib. auri illationẽ pene noi cei⁹ offm̃ teneat: quã decet in articulo[t] exigi mãſuetudinis nr̃e erario ſociãdaꝫ.

¶ De officio proconſulis ⁊ legati. Titu. xxxviij.

Imp. Cõſtã. a. pcõſuli africe. Lex vnica.

Legati[v] nõ ſolum ciuiles ſed etiã criminales cauſas audiãt: ita vt ſi ſnĩam in reos ferendam prouiderint ad proconſules eos traſmittere[x] non morentur.

¶ De officio comitis ſacri patrimonij[y]. Titu. xxxix.

Imp. Arch. ⁊ ho. aa. Simpli. pcõ. aſie. Lex vnica.

Officiũ heleſpõti ꝯſularis et ne recordationis prem ſerenitatis nr̃e adijt[z]: ⁊ expoſitis ſuis incõmodis qb⁹ a vicarianiſ apparitorib⁹ vrgebat: orauit ſub impio tue ſublimitat age[a] ptãte: cui⁹[b] allegatiões humane pclıui⁹ piũ pncipẽ[c] cõmouerũt[d] qđ ⁊ nos obtinẽ cẽſem⁹.

¶ De officio comitis orientis[e]. Titu. xl.

Impa. Leo. a. Vſco. pre. pre. Lex vnica.

Titulos qui a litarchie ⁊ ſyriarchie muneribus in pma ſyria deputati ſunt: per officia tã viri ſpectabilis comitis orientis: qꝫ viri clariſſimi rectoris puincie flagitari precipimus: alitarchie quidem ludi cura viri ſpectabilis comitis orientis et eius officij. ſyriarchie

cri patrimonij. cõſtitutio greca.
z Officiũ. Adijt. ſcilicet ſuis ingreſſibus ad eum.
a ¶ Agere. i. viuere.
b ¶ Cuius. ſ. officij.
c ¶ Principẽ. patrẽ ſerenitatis nr̃e. qđ eſt. ſ.
d ¶ Cõmouerũt. Not. ꝙ pia allegatio mouit pncipem.
e ¶ De offõ comit orientis. ¶ Procurator erat rerũ que erant in oriente. ⁊ nõ legit h̃ titulus.

De offi. prefec.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

a ❡ De offõ prefecti auguſtalis. ¶ Dic ē ſpectabilis. vt. j. de pri. car. l. j.
b Omnia tributa. Tuc. Loq̄tur p̄fecto auguſtali.
c Prefect⁹. Punieñdi. imo vi. vt. ff. ḋ of. p̄ſi. illicitas. §. q vniuerſas. q̄ eſt ꝯ. Sol. ſpāle h̄ vt ñ habeat ius gladij. Vel dic nō h₃ ius in hos h₃ tamē in alios.
d ❡ De officio vicarij. nō legitur.
e In ciuilibus. meritū. cui⁹ eſt h vicari⁹.
f ❡ Reuerentiā. cū p̄fect⁹ rep̄ſentat. reuerētiaȝ p̄ncipis. ⁊ ſic iſte vicarius p̄fecti fit p mediū p̄fectum: vt. ff. de offi. prefe. preto. l. j.
g Relationes. Auctoritas. no. ꝯtēptū eſſe ſi nō audiatur.
h ❡ De offō pretoris. ¶ Spectabilis ē. ⁊ dic p̄ mā legē q̄ tractatȯ offō ei⁹ ⁊ no. ſedula ſeruit⁹. ⁊ ꝙ pl⁹ ſeruiet emācipatus p̄ri ꝗ̄ ſi ſit in p̄tāte.
i Pretori. Exuāt. Id eſt liberent.
k Tres. olim. xviij. vt. ff. de ori. iur. l. ij. §. deīde diu⁹ auguſt⁹.
l ❡ Propriū larē. ſic ⁊. ꝯ. ḋ epi. ⁊ cle. l. i ecclijs. S₃ ꝯ. j. ḋ cri. ſacri. l. ſi. ſ₃ ſpāle i p̄tore. Itē ꝯ. ff. de of. preto. l. barbarius.
m ❡ De officio rectoris prouincie.
n Poteſt. Pone caſū. qdā fecit ſcribi rē i iſtrumēto q̄ ab alio poſſidebaꝛ ſuaȝ eſſe. q cū de falſo accuſaret: dixit ſe nō accuſari poſſe: q2 verū erat qḋ in iſtr̄o ē ſcriptū. Vel dixit de falſo me accuſas: ſed ego dico te ſuū meū eē: ⁊ ſic ꝓpetatꝭ tui ip̄i⁹ tibi refero q̄ōnē: vt ⁊ al's. j. ḋ adul. qm̄ alexādrū. Vel tertio dic petebā ſūdū a mł'iere: ⁊ oñdebā iſtr̄m. ip̄a illud ḋ falſo accuſabat. ego eā dico nō admitti: q2 femīa ē q̄ nō admittiꝛ ad publicaȝ accuſationē. ſ₃ ip̄a dic ſuū eē ſūdū ⁊ ſic ꝓ ſua re debere admitti. vt. j. q accu. ñ poſ. l. vxor. ſed. l. ſeq. ꝯ. ⁊ facit. j. de fal. ⁊ ſi ad te. ⁊ de ordi. iudi. l. j.

Caſus.

Lex. ibi: cognitiōls. cō cor. c. j. cum glo. ij. extra ḋ of. archi.

o Preſides. h̄ lex ñ legiꝛ nec ſeq̄ntes. vide tñ notabilia.
p ❡ Inſolētior. i. imodeſtior/inobediens.
q ❡ Quo. pro vt.
r Iuſtiſſimos. Accuſandi. repete dam⁹ poteſtatem.
s ❡ Abſumat. ſic. ꝯ. de epiſ. ⁊ cleri. l. qm̄ venerabilis.
t ❡ Voces. ꝯ malos iudices.
v In officiales. fac. j. de ſpor. l. ij.
x ❡ Publicū. ſ. officiuȝ.
y Potiorꝭ. Tribuatur. vt ⁊. ꝯ. ḋ offi. p̄fec. vrb. l. ſtudentibus.
z ❡ Irrogatur. al's iniuria. ⁊ al's pena. ⁊ facit. j. de offi. diuer. iud. ſinguli. ⁊. ꝯ. de vete. iure enu. l. j. §. oib⁹. ⁊. §. ſed nec.
a Ciuitas. ingeniū. id eſt ſuperbia.
b Qui ordinariam. Dignitatē. Al's poteſtatem.
c ❡ Profligauerit. quia accepit de ſalario ſequētis poteſtatis.

vero ſolicitudine viri clariſſimi moderantis prouinciā: ciuſq₃ apparitionis exerceātur: nulliq₃ penitus curialium nec ſi voluerint idem munus vel honorem ſubeūdi licentia permittatur.

❡ De officio prefecti auguſtalis[a]. Titu. xlj.

Imp. Valen. theo. et Arch. aaa. Florē. p̄fec. auguſta. Lex. j.

Omnia tributa per egyptiacam dyoceſim in cura et prouidētia claritatꝭ tue[b] a moderatoribus prouinciarum exigi iubemus. Si q tamen ex poſſeſſoribus ſiue militaribus: ſiue non militaribus ad inferēda que debent audaces extiterint eos per militare etiaȝ auxilium (ſi opus exegerit) ad ſolutionem compelli cenſemus.

Impera. Theo. Arc. ⁊ Hono. aaa. Ruphino. Lex. ij.

Prefect⁹ p̄torio auguſtalis ordinarioruȝ ſub ſe iudicū examinandi flagitia ⁊ ſup his referendi non amouendi vel puniēdi[c] habeat poteſtatem.

❡ De officio vicarij[d]. Titu. xlij.

Impa. Valē. ⁊ Valens et Gratia. aaa. Anto. p̄. p̄. Lex. j.

In ciuilibus cauſis vicarios comitibus militū conuenit anteferri: in militarib⁹ negocijs comites vicarijs anteponi. ¶ Quotienſcūq₃ ſocietas in iudicando contigerit priore loco vicarius ponderetur: comes adiunctus accedat. ¶ Si quidē p̄fecture meritū[e] ceteris dignitatib⁹ anteſtet: vicaria dignitas ipſo noīe eius ſe trahere iudicet portioneȝ: ⁊ ſacre cognitionis habeat p̄tāteȝ: ⁊ iudicationis nr̄e ſoleat vel debeat repreſentare reuerentiam[f].

Ideȝ. aaa. ad Heſperiū p̄fec. preto. Lex. ij.

Relationes vicarioruȝ ſi qñ vſus attulerit ad nr̄am mānſuetudineȝ referantur: relationes eꝝ iudicuȝ libēter audim⁹ ne adminiſtratorum decreſcere videatur auctoritas[g]: ſi eoꝝ ꝯſulta veluti prophanorum p̄ces a noſtris aditis repellamus.

❡ De officio p̄toris[h]. Titu. xliij.

Impera. Conſtan. Aug. ad ſenatum. Lex. j.

Pretori ḋferꝛ h̄ iuriſditio ſanctiētib⁹ nobis vt liberale negociuȝ ip̄e diſceptator examinet. ſaneq̄ iterponi ab eo ḋcreta ꝯueniet: vt ſiue i itegrū reſtitutio deferēda ē ꝓbatis duntaxat cauſis ab eodē etiaȝ interponaꝛ decretum: ſeu tutoris dādi ſeu ordinandi curatoris impleatur ab eo iterpoſitio decretorum: qppe cuȝ apud eū q̄₃ adipiſci debeat p̄ionoꝝ iudicio ſedula ſeruitus libertatē: nec ſane debita filiorum votis patrum vota ceſſabūt: vt patēte copia liberos ſuos exuant[i] p̄tāte: magis ꝓprijs obſequijs emancipatos cum ſeſe intelligant his obſequijs plus debere: a quibus ſe meminerunt vinculis ſacris exutos.

Impa. Valen. ⁊ Mar. aa. Titi. prefec. pre. Lex. ij.

Tres[k] tm̄modo p̄tores electe opinionis in hac vrbe p ſingulos annos iudicio ſenatus precipimus ordinari qui competentes cauſas ac debitos act⁹ itegre diſceptare ac tractare debēt. ¶ Et hi tm̄ tres ex his qui ꝓpriuȝ larem[l] in hac alma vrbe habeant: non ex prouincijs eligantur. ¶ Nec ſi quis forte propter alias cauſas ad hāc vrbem de prouincijs venerit ad preture munus vocetꝛ: ſed hi tm̄modo (vt dictum eſt) qui hic domiciliuȝ fouēt: ita tñ vt nec ipſi ſumptus quoſdaȝ inferre cogantur inuiti: ſed ſpontanee habeant libertatis arbitrium.

❡ De officio rectoris prouincie[m]. Titu. xliiij.

Impa. Alexan. a. Julia. Lex. j.

Poteſt[n] de falſo cāȝ cognoſcēs p̄ſes ꝓuīcie incidentē ꝓprietatis q̄ōnem dirimere.

Impa. ꝯſtā. a. ad maxi. p̄ſidē ꝓuīcie. L. ij.

Preſides[o] ꝓuinciarū opȝ ſi qs potētioꝝ extiterit inſolentior[p] ⁊ ipſi vidicare non poſſunt aut examinare: aut ꝓnūciare nequeūt de ei⁹ nomine: aut nos aut certe ad pretoriane prefectureſcientiam referre: quo[q] prouideatur qualiter publice diſcipline ⁊ leſis tenuioribus conſulatur.

Lex. l. pōt. glo. in. c. cū ſuper. ſuper v̄bo petitorū. de cau. poſ. ⁊ p̄. idu cit hāc. l. in ar. ꝙ due petitiones eodem iudicio expediunt.

Idem. a. ad prouinciales. Lex. iij.

Iuſtiſſimos ⁊ vigilātiſſimos iudices publicis acclamatiōib⁹ collaudādi dam⁹ oib⁹ p̄tātē vt honoris ei⁹ auctiores ꝓferam⁹ ꝓceſſus: ⁊ ecōtrario i iuſtos ⁊ maleficos: q̄relarū vocib⁹ accuſandi[r]: vt cenſure nr̄e vigor eos abſumat[s]. ¶ Nā ſi v̄e voces[t] ſunt nec ad libidibē p clientelas effuſe diligēter inueſtigabimus p̄fectꝭ p̄torio ⁊ comitibus qui per prouincias ꝯſtituti ſunt: prouincialium noſtrorum voces ad noſtram ſciam referentibus.

Idem. a. ad eoſdem. Lex. iiij.

In officiales[v] p̄fectoꝝ curſuȝ publicū[x] laniātes: vł praua ꝯ vtilitatē pub. moliētes vīdicādi tibi dedimus p̄tātē. ita vt p̄fectos de eoꝝ culpa facias certiores.

Imp. Val. ⁊ valēs. aa. ad ꝓuianū p̄fec. vrbis. Lex. v.

Potioris grad⁹ iudicib⁹ ab iferiorib⁹ ꝯpetēs reuerētia tribuaꝛ[y]. ¶ S₃ vbi publica tractaꝛ vtilitas: ⁊ ſi mioꝛ iudex veritatē iueſtigauerit: nulla maiori irrogaꝛ[z] iniuria. ¶ Sane q iſignia dignitatꝭ ad h̄ exercet vt i dignis iniurijs exiſtimet afficiēdos eos q officia cū p̄tāte moderanꝛ: nō declinabit nr̄e indignationis aculeos.

Lex. ibi: in iuria. ꝯcoꝛ. c. ad nram. iūcta gol. j. cir. ſi. de cōſue. vbi habeꝛ ꝙ q̄nq₃ releuaꝛ minori: qḋ maioꝛ neſcit.

Impa. Valē. Gratia. ⁊ Theo. aaa. Cincio. Lex. vj.

Ciuitas phodioꝝ iniuriā ſuā non tam decenter ꝙ̄ ſero ꝯqueſta eſt. ¶ Unde inuiolabili obſeruatiōe ſancimus: vt qm̄ tp̄e hyemis nauigatio ſepe ꝑiculoſa ē ſemꝑ incerta: in illis q̄nq₃ vrbibus q̄ potiores eſſe cetteris aſſeruntur viciſſim hyemandū ſibi iudices recognoſcant. ¶ Q₂ ſi cuiq₃ tale exiſtat ingeniū[a] vt p̄cepta noſtra ꝯtēnat. l. ab eo argenti libre. c. ab eius officio ſi aliter factum fuerit fiſci noſtri iuribus inferantur.

Impa. Valē. ⁊ Thē. Arch. cinco. p̄. p̄. Lex. vij.

Qui ordīariā geſſerit dignitatē[b] q cq d exvēture de legatiōis titul' ꝓfligauerit[c]: cū diſpēdio pudoris

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010

atq3 fortune de ꝓprijs facultatib⁹ itra ꝓuiciā poſit⁹ iferre debebit.

Idē.aaa. Cineo.ꝑ.ꝑ. Lex.viij.

Neqs iudicū in ꝓuincia ſua ꝑfectianū vel palatinū: vel militē: vel ex his ēt oib⁹ q antea i hmōi officijs fuerit ꝯmorati: itercessorē.i.executorē cuiuſq̄ litigatoris petitiōe in q̄libet ſeu ꝓuato: ſeu publico negocio putet eſſe tribuendū. ¶ Nā peccātē circa cōſulta celeſtia[a] cū offō ſuo nō ſolū detrimētum fame/ſ3 ēt p̄rimoniorū dāna comitet̃. Idē.aaa. Polemio.ꝑ.ꝑ. Illyrici. Lex.ix.

Nullus ꝓuincie moderator auguſtiſſimam vrbem ſine iuſſiōe adire audeat. ¶ Nā ſi quez patuerit ꝯ decreti nr̃i precepta veniſſe: is ꝯgrua ꝯdēnatiōe plectet̃.

Impa. Arch.ꝛ Hono.aa. Liminio comiti ſcrinij. Lex.x.

Nullum palatis tibi obſecūdantibus cū ꝓuincialibus volumus eſſe cōmerciū: ſ3 iudices ſcire debēt h̄ ſibi ꝑcipue eē cōmiſſum: vt ipſi a prouincialibus exigant: ꝛ cōſueta depoſcāt. Palatinum vō poſſeſſor[b] non horreat[c]: qui non ſibi ſed iudicibus atq3 officijs preceptus eſt imminere.

Impera. Hono.ꝛ the.aa. The. pre.pre. Lex.xi.

Moderatores prouinciaru3 curam gerere iubemus nequid potentium procuratores ꝑperam inceſteq3 committant.

Idē.aa. Corna.ꝑ.ꝑ. Lex.xij.

Omnes ꝑ ꝓuincias apparitores pro ïueterata auctoritate iuxta motum iudicis nudatos verberibus (ſi ita res tulerit) ſubiacē ꝑcipim⁹. vt ꝛ facilis executio rerū publicarū ſit: ꝛ officioru3 inſolētia[d] cōprimat̃: ꝛ iudicū ſeueritati cōpetēs reddat̃ auctoritas.

Imp. Leo.a. Cōſtā. Lex.xiij.

Si qs coartalib⁹ adhuc obſequijs obligatus regimen ꝓuicie vel cingulū cuiuſlibet militie dignitatiſve quoquomō meruerit ꝯ licitum: vſurpatis ipetratiſve careat: etia3 ſi vltronee a noſtra liberalitate ius gerēde ꝓuincie vl̃ militie vel dignitatis cuiuſpiā ſibi iactauerit fuiſſe delatu3.

Idem.a. eidē.ꝑ.ꝑ. Lex.xiiij.

Nulli iudicū q prouīcias regūt i ciuitatibus vbi ſacra palatia vel ꝑtoria ſunt liceat relict̃ his ꝓuatoꝝ ſibi domos ad habitādū veluti ꝑtoria ſibi vēdicare ſ3 ſactiſſima modis oib⁹ inhitare palatia[e] ſeu ꝑtoria: vt hac neceſſitate ꝯpellāt coꝝ repatōi ꝓuidere. ¶ Ubi aūt ꝛ palatiū ē ꝛ ꝑtoriū: palatiū qdē bitatiōi ꝑſidis: ꝑtoriū aūt vl̃ ſuſcipiēdis ꝯſuādiſq3 ſpēb⁹ publicis horreorū vice vel alij neceſſarie rei deputet̃. ¶ Q̄ ſi qs aliqñ diſſimulare tēptauerit: ꝑtin⁹ cū atq3 offiñ ei⁹ q̄nq̄gita librarū auri mulctā ad reparādū ſacrum (qd̄ neglexerit) palatium ſoluere ſancimus.

Idem imperator. Lex.xv.

Nulli patrie ſue adminiſtratio ſine ſpāli permiſſu principis admittatur.

De officio prefecti vigilum[f]. Titu.xlv.

Imp. The.ꝛ Arc. Hebrideo ꝑfec.vigi. Lex vnica.

Prefecti vigilū hui⁹ vrbis nihil de capitalibus cauſis ſua auc̄te ſtatuē d̄bēt. S3 ſi qd hmōi venerit culmini tue[g] ptātis referre: vt de memorat̃ cauſis celſiore ſnia iudicet̃.

De officio ciuiliu3 iudicū. Titu.xlvj.

Imp. arc. hono.ꝛ the.aaa. curtio.ꝑ.pre. Lex.j.

Honorati[h] qui litem hic noſcuntur his horis vel tꝑibus quibus cauſaru3 merita vel facta pandūtur[i] reſidēdi[k] cū iudice nō habeāt facultatē. Impa. Theo.ꝛ hono.aa. Anthe.ꝑfe.ꝑ. Lex.ij.

Si quis[l] pro publicis functionibus que flagitant aliquo ſe defendere tēptet munimine: adeat iudicem/ꝛ ꝓmat q̄ duxerit afferenda. ¶ Quem ſi iudex (qd̄ non arbitramur) minus audire maluerit: ipſe quidem adminiſtrator.xxx. librarum auri: apparitor vero eius quinquaginta feriatur diſpendio.

De officio militarium iudicum. Titu.xlvij.

Impa. valē. the.ꝛ arch. magr̃is ꝛ comitibus vtriuſq3 militie. Lex.j.

Nunq̄[m] oino in negocijs ꝓuatorum vel tuitio militaris vel executio tribuatur.

Imp. The.ꝛ hono. maxio.ꝑ.ꝑ. Lex.ij.

Precipimus ne qñ curialis vel ꝓuate conditionis hoies ad militare exhibeant̃ iudiciū: vel ꝯ ſe agētiū actiōes excipiāt: vl̃ litigare i eo[n] cogant̃. ¶ Interminatione aūt q̄nq̄gita librarū auri aduerſus comitianū[o] offiñ ꝓponi decernimus ſi qd ꝯ hoc aliqñ tēptauerint.

Imp. Theo.ꝛ Ual.aa. anatalio mgr̃o militū. Lex.iij.

Nemo de his q i viroꝝ ſpectabilium ducū officijs militauerit ſchole agētiū i reb⁹ q̄cūq3 ſubreptiōe poſt ꝯpletā militiā ſociet̃: nec agēdi vices viri clariſſimi ꝓncipis accipiat facultatē. Si qs aūt aduerſus h̄[p] nr̄e perēnitat̃ decreta venire conet̃: militia ſpoliat⁹ proſcriptionis pena pro parte bonoꝝ tertia conſtringatur.

Idē.aa. Nomo mgr̃o ꝛ comiti offi. Lex.iiij.

Duces militū: ꝛ ꝑcipue qb⁹ gētes (q̄ maxie cauende ſunt) appropiquāt i ipſis limitib⁹ cōmorari: ꝛ milites ad ꝓpriū redigē numerū: iminētib⁹ magiſterijs ptātib⁹ diuturniſq3 coꝝ exercitatiōibus iherere ꝑcipimus. ¶ Caſtroꝝ q̄ñ etiā refectiōis luſtratiōiſq3 curā habeāt: qb⁹ cū ꝓncipib⁹[q] caſtrorūq3 ꝑpoſit̃ ꝓ laboꝝ viciſſitudie limitaneoꝝ militū duodecimā ānonaꝝ ꝑtē diſtribuēdā vc3 iter eos magiſterie ptāt̃ arbitrio deputam⁹.

Ne comitib⁹ rei militaris vl̃ tribunis lauacra ꝑſtēt̃. Tit.xlviij.

Imp. arch. ho.ꝛ theo.aaa. āthe. Lex vnica.

Omnē ingetudinē a curia ꝛ ciuitatib⁹ ꝑcipimus ꝓhiberi: nec vlla ꝓuata ab his ſuccedēdi balnea ad tribunoꝝ vel ducu3 aliorūve militariū comitu3 vſus: nec ad rōnē[r] aliquā pro hac cā ꝓfligari. ¶ Illuſtrib⁹ eñ tm̄ viris comitibus ac mgr̃is militum (ſi tamē id voluerint) hoc miniſterium[s] indulgemus: duplici pena violatoribus huius ſanctionis imminente.

De officio diuerſoꝝ iudicum. Titu.xlix.

Impa. Cōſtan. ad domitiū celſum vicariū. Lex.j.

Nemo ad eā domū officialē iudex i q̄ mater familias[t] degit/ cū aliq̄ ꝑcepto eſtimet eē mittēdū: vt eādē i publicū ꝓtrahat[v] cū certū ſit debita ei⁹[x] q̄[y] itra domū ꝯſiderato ſexu ſemet ꝯtineat/ domus eius vel cuiuſcūq3 rei habita diſtratione publicis neceſſitatibus[z] poſſe Poſſe ſeruari.

a Neqs. Circa ꝯſulta celeſtia. Id eſt ꝯ precepta huius legis.
b Nullū. Poſſeſſor .i. ciuis vl̃ ruſtic⁹.
c ¶ Horreat. q2 non ibit ad eū. ꝛ ita palatini imminēt iudicibus ꝛ iudices collatoribus.
d Omnes. Inſolentia .ſ. officialiu3 ſiue appitoꝝ iobediētia.
e Nulli iudicū. Palatia .ſ. ꝓncipis.
f ¶ De offō prefecti vigilū. ¶ Lic3 cepit tractare de clariſſimis. h̄ tñ ē ſpectabil̃. vt. ff. e. l. iij. Quare ḡ h̄ ponit̃: Rñ. ꝯſiderauit ꝓma tꝑa ſm̄ q̄ nō erat ꝑfectus vigilū imo erat qdā3 q ꝑerat excubijs: vt. ff. eo. l. j. i fi. ꝛ de ori. iur. l. j. §. h̄ oia. ꝛ nō legitur hic titulus.
g Prefecti. tue. ꝑfecti ꝑtorio vel vrbis.
¶ De offō ciuilium iudicum ꝛc.
h Honorati .i. aduocati.
i ¶ Pādūt̃. vt. ſ. ō poſtulā. quiſqs. i fi. S3 i glijs horis ſedere pn̄t. vt. j. ō offi. diuer. iudi. l. fi.
k ¶ Reſidēdi. id eſt ſedēdi. Accurſius.
l Si qs. al's eſt h̄ rubrica. De offō ꝑfecti annone.
¶ Sequēs titul⁹ ō offi. mili. iudi. nō legit̃ ſ3. ē. l. j. ſignat̃ ꝯ. ff. de rei ven. l. q reſtituere. Sol. vt ibi. Itē ſequēs ne comi. rei mili. non legitur.
¶ De officio militariū iudicum.
m Nunq̄. dicvt i ſupiori rubrica.
n Precipimus. In eo. iudicio magiſtri militum.
o ¶ Comitianu3 .i. comitis qui preeſt ꝓuincie.
p Nemo. Dec. al's huius.
q Duces. Principib⁹ .i. maiorib⁹ iudicib⁹.
¶ Ne comitis rei mili. nō legitur.
r Omnē. adrōnē3. al's exactionē .i. collectam.
s ¶ Miniſteriū. vt lauacra eis preſtentur.
¶ De officio diuerſoꝝ iudicum.
t Nemo. Materfami. que ipſa ſit: hēs. ff. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. l. nam ciuium.

v ¶ Protrabat. ſic ff. de in ius vocā. l. ne q3 ipuberes. in ꝓn. ꝛ. l. plerīq3 ꝛ. ll. ſequētibus. Et poteſt h̄ dicere aut̃. q̄ eſt i aut̃. vt nulli iudi. §. neceſſariū. col. ix. ꝛ ē ſcripta j. de cuſtore. ſup illa l. quoniā.
x ¶ Eius. ſ. mulierꝭ.
y ¶ Que. ſ. mulier.
z ¶ Neceſſitatib⁹ .i. debitꝭ idē tamē i priuatis.

UNIVERSIDAD DE HUELVA 2010